

บทที่ 5

กรณีศึกษา “รายการเคาะกระทะ”

ในบทนี้จะเป็นการพรรณนาถึงลักษณะของรายการเคาะกระทะ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาถึงการนำเสนอของรายการ ประกอบไปด้วยเนื้อหา (Content) และวิธีการนำเสนอรายการ (Presentation Technique) รวมไปถึงองค์ประกอบของการผลิตรายการโดยผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ควบคู่ไปกับการสร้างความหมายเชิงสัญลักษณ์ของรายการ ซึ่งผู้วิจัยยังได้พิจารณาถึงกระบวนการผลิตและปัจจัยภายในและภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการนำเสนอของรายการ เพื่อมาประกอบการวิเคราะห์ในการศึกษาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

รายการเคาะกระทะ เป็นรายการทำอาหารทางโทรทัศน์ที่ผลิตขึ้นโดยบริษัท เคาะกระทะ จำกัด ได้เริ่มผลิตออกอากาศเป็นครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2540 ทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ทุกวันจันทร์ เวลา 8.00-9.00 น. ด้วยความยาวของรายการประมาณ 60 นาที โดยทางรายการมีแนวคิดหลัก (Concept) ที่ว่า การทำอาหารเก่งหรือไม่เก่งไม่ใช่เรื่องที่สำคัญ สิ่งที่สำคัญคือความสุขและความสนุกของผู้ประกอบอาหารและผู้รับประทาน เพราะถือได้ว่าการทำอาหารเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สามารถทำให้สนุกได้ ดังนั้นทางรายการจึงมีวัตถุประสงค์ที่จะนำเสนอสาระความรู้เรื่องการทำอาหารทั่วไปและอาหารเพื่อสุขภาพ โดยแนะนำเคล็ดลับและวิธีการปรุงอาหารให้อร่อยและมีความสวยงาม รวมทั้งแนะนำแหล่งรับประทานอาหารที่อร่อย ตลอดจนการเลือกซื้อของเข้าครัว นอกจากนี้ยังส่งเสริมคุณภาพชีวิตด้วยการแนะนำสูตรอาหารเพื่อประกอบอาชีพเสริมหรือพัฒนาเป็นอาชีพหลัก ด้วยรูปแบบที่สนุกสนานแต่ได้สาระความรู้ไปพร้อม ๆ กัน โดยวางกลุ่มเป้าหมายของรายการเคาะกระทะเป็นในลักษณะแบบเปิดกว้างคือบุคคลทั่วไปทุกเพศทุกวัยและทุกสาขาอาชีพที่สนใจเกี่ยวกับเรื่องของอาหารและสนใจที่จะเสริมสร้างความรู้หรือโอกาสในการสร้างเสริมรายได้

สำหรับรายการเคาะกระทะนั้นมีจุดเด่นที่สำคัญประการหนึ่งคือ การดำเนินรายการของพิธีกร เพราะหากเอ่ยถึงรายการเคาะกระทะแล้ว ทุกคนมักจะนึกถึงอาจารย์ยิ่งศักดิ์ จงเลิศเจษฎาวงศ์ พิธีกรที่มีบุคลิกและลีลาในการดำเนินรายการที่ไม่ซ้ำแบบใคร จนเป็นที่ติดตามและติดตามใจของผู้ชมมากมาย โดยดำเนินรายการร่วมกับพิธีกรหญิงอีกท่านคือ คุณริสา หงส์นิธิ์ หรือคุณเบ๊ก็ ซึ่งสามารถหยอกล้อหรือปะทะคารมกับอาจารย์ยิ่งศักดิ์ได้อย่างสนุกสนานจนเป็นเอกลักษณ์ประจำรายการ

พิธีกรหรือผู้ดำเนินรายการ (Host) ถือได้ว่าเป็นบุคคลสำคัญในการนำเสนอรายการ เพราะเปรียบเสมือนตัวแทนของรายการที่ออกมานำเสนอเนื้อหาสาระและความบันเทิงตลอดตั้งแต่ต้นจนจบรายการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพิธีกรหลักของรายการทำอาหารทางโทรทัศน์ เพราะนอกจากความสามารถในการดำเนินรายการแล้ว ยังต้องมีความรู้ความเข้าใจและความเชี่ยวชาญทางด้านอาหารเป็นพิเศษอีกด้วย ซึ่งกว่าจะมาถึงจุดนี้ อาจารย์ยิ่งศักดิ์จึงต้องเก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางด้านอาหารมาอย่างยาวนาน เพื่อมาถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้ชมผ่านทางรายการเคาะกระทะอย่างเช่นทุกวันนี้

ภาพที่ 4 อาจารย์ยิ่งศักดิ์ จงเลิศเจษฎาวงศ์ พิธีกรรายการเคาะกระทะ

หลังจากที่อาจารย์ยิ่งศักดิ์ จงเลิศเจษฎาวงศ์ ได้สำเร็จการศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน จึงได้มาเป็นอาจารย์ที่โรงเรียนอาชีวศึกษาแห่งหนึ่ง จากนั้นได้ผันตัวเองมาทำงานเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเทคนิคของโรงงานแปงสาตี จึงมีความรู้เกี่ยวกับการทำขนมในรูปแบบทางวิทยาศาสตร์ ดังนั้นอาจารย์ยิ่งศักดิ์จึงได้นำความรู้และประสบการณ์ รวมกับความสนใจในการทำขนมมาเปิดรับสอนทำขนมที่บ้าน ด้วยวิธีการสอนของอาจารย์ทำให้มีนักเรียนสนใจเพิ่มมากขึ้น จนต้องขยายกลายเป็นโรงเรียน “สถาบันศิลปศาสตร์การอาหาร” ซึ่งเป็นสถาบันที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ จากจุดนี้เองทำให้อาจารย์เป็นที่รู้จักในแวดวงของการทำขนมและอาหารเพิ่มมากขึ้น จนมีผู้ชักชวนให้มาจัดรายการทำอาหารทางสถานีโทรทัศน์ไอทีวี อาจารย์ยิ่งศักดิ์จึงได้ดำเนินรายการโทรทัศน์มาหลายรายการ จนในที่สุดได้ร่วมลงทุนกับคุณวิสา หงส์หิรัญ ผลิตรายการเคาะกระทะออกอากาศมาจนถึงปัจจุบัน

สำหรับอาจารย์ยิ่งศักดิ์แล้ว เป็นที่ยอมรับของคนโดยทั่วไปในเรื่องความรู้ความสามารถในการทำขนมและการประยุกต์อาหารให้แปลกใหม่อยู่ตลอดเวลา รวมทั้งวิธีการดำเนินรายการที่ยังคงแฝงบุคลิกของความเป็นครูผู้สอนไว้ โดยถ่ายทอดความรู้ความสามารถ พร้อมทั้งสอดแทรกเกร็ดความรู้ต่าง ๆ ให้กับผู้ชมอย่างน่าสนใจ กอปรกับการแสดงออกที่เป็นตัวของตัวเองด้วยความรู้สึกที่แท้จริงอย่างเป็นธรรมชาติ รวมทั้งการโต้ตอบการสนทนาอย่างฉะฉาน ทำให้เกิดอรรถรสทางด้านความบันเทิงอย่างชัดเจน นอกจากนี้ยังมีลีลาท่าทางและการใช้คำพูดที่ทันสมัย จนกลายเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของอาจารย์ยิ่งศักดิ์ เช่น “แค่แครบแผ่น ๆ จัดใส่จานราดซอสก็ทำลีลาสะบัดสะบั้งได้” หรือ “แป้งนุ่ม...นุ่มระเบิดเปิดฟ้าไปเลย” “ใส่มากใส่น้อยตามฐานะ ถ้าไม่มีก็ไม่ต้องใส่” “เอาเครื่องปรุงมาปิดความสังเวชของปลาหน่อย” ฯลฯ จากตัวอย่างคำพูดดังกล่าว ทำให้เห็นว่าอาจารย์ยิ่งศักดิ์ใช้คำพูดในการดำเนินรายการแตกต่างจากพิธีกรรายการอื่น ๆ ซึ่งการนำเสนอดังกล่าวได้รับการยอมรับและเป็นที่ถูกใจผู้ชมรายการเป็นอย่างมาก ในขณะที่มีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ถึงการดำเนินรายการของอาจารย์บ้างเช่นกัน

สำหรับพิธีกรอีกท่านของรายการคือ คุณริสา หงส์หิรัญ ซึ่งสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี จากมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (ABAC) คณะบริหารธุรกิจ ด้วยความรู้ความสามารถและรูปร่างที่สูงสง่าและใบหน้าที่สวยงามโดดเด่นสะดุดตา โดยมีตำแหน่งรองมิสไทยแลนด์เวิลด์ เป็นเครื่องรับประกัน ร่วมกับบุคลิกของสาวทันสมัย ที่มีความคล่องแคล่วและมั่นใจในตัวเองสูง จึงส่งผลให้คุณริสาก้าวเข้ามาสู่วงการบันเทิง จนเป็นที่รู้จักของคนโดยทั่วไป ทั้งงานทางด้านละคร งานถ่ายแบบ งานช่วยเหลือสังคมต่าง ๆ ต่อมาคุณริสาได้ผันตัวเองมาเป็นพิธีกรและผู้ผลิตรายการโทรทัศน์หลายรายการด้วยกัน อาทิเช่น รายการเส้นทางงานไทย รายการชีวิตมาयाและทางออก รายการตรงไปตรงมา รวมถึงรายการเคาะกระทะด้วย

ภาพที่ 5 คุณริสา หงส์หิรัญ กำลังดำเนินรายการในช่วง “เกร็ดเท่ห์ท้ายกระทะ”

นอกจากอาจารย์ยิ่งศักดิ์ จงเลิศเจษฎาวงศ์ และคุณริสา หงส์หิรัญจะเป็นพิธีกรผู้ดำเนินรายการเคาะกระทะแล้ว ทั้งคู่ยังได้ร่วมลงทุนในการก่อตั้งบริษัท เคาะกระทะ จำกัด และบริหารงานด้วยตนเองอีกด้วย จากจุดนี้เองทำให้พิธีกรสามารถถ่ายทอดแนวความคิด (Concept) ในการดำเนินรายการออกมาได้อย่างชัดเจนและตรงตามวัตถุประสงค์ของรายการที่ได้กำหนดไว้ จะเห็นได้จากเนื้อหาและวิธีการนำเสนอของรายการ เพราะนอกจากจะต้องสอดคล้องกับแนวคิดหลักและวัตถุประสงค์ของรายการแล้ว ยังต้องสอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายของทางรายการอีกด้วย ดังนั้นจึงแบ่งรายการออกเป็นช่วง ๆ เพื่อนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับอาหารในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งในระยะ 2 ปีแรกของการออกอากาศ ทางรายการได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ช่วง แต่แต่ละช่วงของรายการจะเกี่ยวข้องกับเรื่องราวของอาหารในแง่มุมที่หลากหลายโดยไม่ต้องสัมพันธ์กันดังต่อไปนี้

ช่วงที่ 1 ช่วง “อร่อยปาก” เป็นช่วงสนทนากับแขกรับเชิญที่น่าสนใจจากหลากหลายอาชีพ หรืออาจจะเป็นผู้ที่มีความรู้หรือเชี่ยวชาญทางอาหารหรืออุตสาหกรรมอาหาร มาพูดคุยถึงเรื่องอาหารและการทำงาน ความคิดและมุมมองต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้ชม

ช่วงที่ 2 ช่วง “อิมสมอง” นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับอาหารทุกชนิด ตั้งแต่ต้นกำเนิด แหล่งวัตถุดิบ วิธีการผลิต และวิธีทำอาหารจากวัตถุดิบนั้น ๆ พร้อมกับเรื่องราวสาระน่าสนใจเกี่ยวกับวงการอุตสาหกรรมอาหาร ทั้งในด้านวัตถุดิบและการแปรรูปอาหาร ความรู้ด้านโภชนาการและสุขภาพควบคู่ไปกับความอร่อยจากอาหารหลากชนิด

ช่วงที่ 3 ช่วง แบ่งออกเป็น 2 ช่วงด้วยกันคือ ช่วง “เบื่อกครัว” เป็นช่วงที่อาจารย์ยิ่งศักดิ์แนะนำร้านอาหารที่อร่อย บรรยากาศดี ๆ หรือแปลกใหม่ ส่วนในช่วง “ละลายทรัพย์” อาจารย์ยิ่งศักดิ์และคุณริสา จะแนะนำสถานที่และวิธีการเลือกซื้อวัตถุดิบในการปรุงอาหารที่ได้คุณภาพในราคาที่เหมาะสม

ช่วงที่ 4 ช่วง แบ่งออกเป็น 2 ช่วงเช่นกันคือ ช่วง “เคล็ดลับครอบครัว” เป็นช่วงที่อาจารย์ยิ่งศักดิ์ไปเยี่ยมบ้านผู้ชมที่ได้ส่งจดหมายแนะนำเคล็ดลับในการทำอาหาร พร้อมทั้งมอบกระเช้าและเงินรางวัลไปแจกถึงบ้าน ส่วนในช่วงที่สำคัญของทางรายการคือ ช่วง “ระเริงครัว” เป็นการสาธิตการทำอาหารนานาชาติของอาจารย์ยิ่งศักดิ์ พร้อมทั้งสอดแทรกเกร็ดความรู้ต่าง ๆ ให้กับผู้ชมตลอดการสาธิต โดยมีคุณริสาเป็นผู้ช่วยและคอยพูดคุยซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ แทนผู้ชม

ช่วงที่ 5 ช่วง “กวาดครัว” เป็นช่วงสุดท้ายของรายการ ซึ่งนำเสนอถึงการตอบปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องในครัวที่ผู้ชมที่บ้านส่งเข้ามาทางจดหมายและทางโทรสาร (FAX) ซึ่งเจ้าของคำถามประจำสัปดาห์ที่ได้รับเลือกออกอากาศจะได้ของขวัญจากทางรายการเป็นที่ระลึก

ภายหลังทางรายการได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรายการใหม่ในเดือนตุลาคม 2542 โดยแต่ละสัปดาห์จะนำเสนอหัวเรื่องหลัก (Subject) มาหนึ่งเรื่อง แต่ละช่วงของรายการจะมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับหัวเรื่องหลักนั้นไปตลอดทั้งรายการ เช่น นำเสนอเรื่อง “กล้วย” เป็นหัวเรื่องหลัก ในแต่ละช่วงจะนำเสนอเรื่องกล้วยในแง่มุมต่าง ๆ เช่น การเลือกซื้อกล้วย การนำกล้วยมาทำอาหารคาว การไปชิมอาหารที่ทำมาจากกล้วย และปิดท้ายด้วยคุณกล้วย เชิญยิ้ม มาเรียนวิธีการทำขนมเค้กกล้วยซัอนกล้วย เมื่อนำเสนอเนื้อหาที่หลากหลายจึงต้องแบ่งเนื้อหารายการออกเป็น 6 ช่วง ซึ่งแต่ละช่วงของ รายการมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ช่วงแรก ช่วง “เปิดรายการ”

รายการเคาะกระทะเริ่มต้นด้วยการเปิดรายการแบบสั้น ๆ อย่างน่าสนใจ เพื่อแนะนำถึงเนื้อหาในแต่ละช่วงของรายการประจำสัปดาห์ โดยใช้ภาพบางส่วน of รายการมาเป็นตัวอย่าง เพื่อช่วยดึงดูดความสนใจของผู้ชมให้ติดตามรับชมรายการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการเปิดรายการเคาะกระทะในแต่ละสัปดาห์จะมีรูปแบบที่แตกต่างกันไป มีทั้งเปิดรายการในสตูดิโอ (Studio) ด้วยการพูดคุยกับคุณริสา หงส์ใหญ่ หรือการเปิดรายการนอกสถานที่ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งรูปแบบของการเปิดรายการจะแตกต่างกันไปไม่แน่นอนตายตัว ขึ้นอยู่กับผู้กำกับรายการเป็นผู้คิดรูปแบบการเปิดรายการตามความเหมาะสม จากการศึกษาพบว่า รูปแบบการเปิดรายการเคาะกระทะ มี 3 ลักษณะด้วยกันคือ

1. รูปแบบการพูดโดยตรงกับผู้ชม เป็นรูปแบบที่ใช้บ่อยในการเปิดรายการเคาะกระทะ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างการเปิดรายการจากตอน “รับประทานเคลื่อนที่” ออกอากาศเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2542

อ.ยิ่งศักดิ์: สวัสดีครับท่านผู้ชม รีมฝั่งเจ้าพระยายามโพล้เพล้ช่วงมีเสน่ห์เหลือเกินครับ ที่ท่านผู้ชมเห็นอยู่ข้างหลังของผมนี่นะครับเป็นเรือ เรือลำใหญ่ทีเดียว เคาะกระทะ เช้าวันนี้จะนำเสนอในรูปแบบใหม่ ไม่ใช่การรับประทานอาหารแบบธรรมดา แต่เป็นการรับประทานอาหารแบบเคลื่อนที่ อีกสักครู่ผู้ชมจะได้เห็นนะครับว่า รับประทานอาหารแล้วเคลื่อนที่เป็นอย่างไร ต่างตำรับต่างอร่อยในวันนี้ เราจะทำข้าวผัดซอสกันนะครับ แล้วซอสนี้ก็ไม่รู้ไปเกี่ยวข้องกับอะไรกับรถไฟ เตียวผู้ชมก็คงจะทราบ แต่ในช่วง 100 กระทะ 1000 ตะหลิว เราจะไปรับประทานบะหมี่บนรถทัวร์กันครับ ยังนะครับยังมีอีก เราจะรับประทานถ้วยเตียวบนรถมอเตอร์ไซด์ แต่ไม่ธรรมดา นะครับ เพราะเขาลวกถ้วยเตียวไปแล้วราไป เรียกได้ว่าเช้าวันนี้ครบเลยครับ ตั้งแต่อาหารล่องเรือ บะหมี่บนรถทัวร์ ถ้วยเตียวมอเตอร์ไซด์ ตอนนี้อยู่อนุญาตนะครับ เพราะเรือรออยู่แล้ว เตียวพอกันนะครับ

2. รูปแบบการสนทนา เป็นวิธีการเปิดรายการในรูปแบบหนึ่งของรายการเคาะกระทะ โดยพิธีกรทั้ง 2 ท่านมาพูดคุยกันอย่างสนุกสนาน เพื่อโยงเข้าสู่หัวเรื่องหลัก (Subject) ประจำสัปดาห์และแนะนำเนื้อหาที่จะมานำเสนอในรายการ ซึ่งการสนทนานี้เป็นการสร้างความเพลิดเพลินให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี เนื่องจากอาจารย์ยิ่งศักดิ์และคุณริสาจะพูดคุยและหยอกล้อกันอย่างเป็นกันเอง โดยสอดแทรกเกร็ดความรู้เกี่ยวกับหัวเรื่องหลักที่จะนำเสนอให้น่าสนใจติดตามชมยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างการเปิดรายการจากตอน "จิบเบียร์รับหนาว" ออกอากาศเมื่อในวันที่ 20 ธันวาคม 2542

อ.ยิ่งศักดิ์: สวัสดีครับคุณผู้ชม

คุณริสา: สวัสดีคะ กลับมาพบกันอีกแล้วกับรายการเคาะกระทะ ทุกวันจันทร์ เวลา 8 โมงเช้า ทางช่อง 9 อ.ส.ม.ท. แบบนี้ อาจารย์ยู้สึกใหม่คะว่า ช่วงนี้อากาศเริ่มเย็นขึ้นหันไปทางไหนก็เจอแต่เทศกาลลานเบียร์เต็มไปหมด ทำไมต้องดื่มเบียร์หน้าหนาว ร้อนดื่มไม่ได้

อ.ยิ่งศักดิ์: ถ้าดื่มหน้าร้อน ก็ยิ่งร้อนไปกันใหญ่เลย ไม่อยากจะเล่าให้ฟัง เบิกก็คงไม่เคยไปต่างประเทศก็เลยไม่รู้

คุณริสา: ไม่เคยเลย

อ.ยิ่งศักดิ์: สมัยที่เราอยู่เมืองนอกนะ คนทางยุโรปเขารับประทานเบียร์กันมากนะ ดื่นมาล้างหน้าล้างตา

- คุณริสา: แล้วทำไมบอดเหรอ
- อ.ยิ่งศักดิ์: ไม่ได้เอาเบียร์มาล้าง เขาตื่นขึ้นมาล้างหน้าปั๊บ ก็ดื่มเบียร์เลย
- คุณริสา: นึกว่าตื่นมาเอาเบียร์มาล้างหน้า
- อ.ยิ่งศักดิ์: ไม่ทันจะฟังให้จบเลย เดินไปไหนจะเห็นเขาดื่มเบียร์เป็นเหยือก เป็นขวด ดื่มเป็นถัง เขาดื่มเบียร์แทนน้ำเลยล่ะ
- คุณริสา: ที่ประเทศเยอรมันเนี่ยนะ
- อ.ยิ่งศักดิ์: แถบยุโรปหลายประเทศ เดียวนี้ไม่ใช่มีแต่ประเทศเยอรมันอย่างเดียวเท่านั้น
- คุณริสา: คนที่นั่นเป็นอย่างไงบ้าง ตัวมะลึกก็ใหม่
- อ.ยิ่งศักดิ์: เขาก็สมส่วนดี เพราะอากาศเย็น ต้องมีไขมันปกป้อง ถ้าใส่เราก็อ่อนไขใหม่ ก็ต้องมีไขมันหนา มาปกป้องแถว ๆ นี้ (อาจารย์ยิ่งศักดิ์เอามือจับเอวของตนเอง)
- คุณริสา: อาจารย์ไปที่นั่น อาจารย์ก็กลายเป็นคนตัวเล็กไปเลยใช่ไหม
- อ.ยิ่งศักดิ์: เล็กมาก หุ่นดีมาก กลายเป็นคนสนใจเรื่องอาหารไปเลย
- คุณริสา: วันนี้เรามีเรื่องเกี่ยวกับเบียร์มาฝากคุณผู้ชมเพียบเลย ไม่เชื่อลองดูซิคะ (ภาพตัวอย่างบางตอนจากช่วงต่าง ๆ ของรายการ)

3. รูปแบบการเล่นละคร เป็นการแสดงบทบาทสมมุติหรือจำลองเหตุการณ์มาเล่นเป็นละคร เพื่อเป็นการเปิดเรื่องและโยงเข้าสู่หัวเรื่องหลัก (Subject) ประจำสัปดาห์ที่ทางรายการนำมาเสนอ การเล่นละครนี้เป็นการช่วยสร้างสีสันความสนุกสนานและความแปลกใหม่ให้กับรูปแบบการนำเสนอในรายการทำอาหารทางโทรทัศน์ เพราะโดยปกติแล้วจะไม่ปรากฏในรายการประเภทนี้ แต่รายการเคาะกระทะได้นำรูปแบบการเล่นละครมาใช้บ้าง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างการเปิดรายการจากตอน “ข้าวมันไก่” ออกอากาศเมื่อในวันที่ 29 พฤศจิกายน 2542

(อาจารย์ยิ่งศักดิ์กำลังยืนหันไก่ อยู่ในร้านขายข้าวมันไก่)

พนักงานเสิร์ฟ พิเศษโต๊ะ 1 ค่ะ

อ.ยิ่งศักดิ์ ได้...จานเดียวหรือสองจาน

พนักงานเสิร์ฟ จานเดียว

อ.ยิ่งศักดิ์ แล้วเอาอะไรอีก

พนักงานเสิร์ฟ ออกล้วนพิเศษ 2 จานด้วย

อ.ยิ่งศักดิ์ ออกล้วนนะ รอดเดี่ยว ๆ

(ภาพ Close up ที่มีมือของอาจารย์ยิ่งศักดิ์ในขณะหันไก่ใส่จาน)

อ.ยิ่งศักดิ์ สวัสดิ์ศรีขอบคุณผู้ชม สำหรับแฟน ๆ รายการเคาะกระทะ อาจารย์ยิ่งศักดิ์ทำได้ทั้งนั้น วันนี้เมนูเป็นเรื่องราวของข้าวมันไก่ อาหารจานเดียว สุดยอดและท็อปฮิต (Top Hit) เพราะทำง่ายหากินได้ง่ายและแสนจะอร่อยด้วยนะครับ ช่วงต่างตำรับต่างอร่อยวันนี้ เมนูข้าวผัดไหหลำของเชฟ (Chef) ไม่รู้ของใครจะอร่อยกว่ากันของยิ่งศักดิ์ข้าวมันไก่ทรงเครื่อง ช่วง 100 กระทะ 1000 ตะหลิว วันนี้จะพาไปชิมข้าวมันไก่ 3 ย่านธุรกิจ หนุ่มสาวเมื่อชมรายการเคาะกระทะแล้ว ถ้าใกล้ที่ไหนก็ไปชิมที่นั่น กลางวันนี้คงไม่เดือดร้อนแล้วนะครับ ส่วนช่วงหวานสนุกคลุกเส้นที่ใครที่อยากเอาใจสามี เรามีเค้กน่ารัก ๆ เค้กแม่ไก่ติดตามชมนะครับ

การเปิดรายการนอกจากจะเป็นการโยงเข้าสู่หัวเรื่องที่จะนำเสนอแล้วยังสามารถแนะนำเนื้อหาที่จะนำเสนอด้วยว่ามีอะไรบ้างและมีความน่าสนใจมากน้อยเพียงใดซึ่งเปรียบได้กับหน้าสารบัญของนิตยสาร ที่บ่งบอกถึงเนื้อหาที่มานำเสนอ แต่สิ่งที่แตกต่างกันคือรายการโทรทัศน์สามารถนำเสนอด้วยรูปแบบที่หลากหลายได้ ดังนั้นรายการเคาะกระทะจึงเปิดรายการด้วยรูปแบบที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบของการพูดโดยตรงกับผู้ชม ที่สามารถสร้างความเป็นกันเองกับผู้ชม ด้วยวิธีพูดคุยอย่างสนุกสนานแบบไม่เป็นทางการของอาจารย์ยิ่งศักดิ์หรือรูปแบบการสนทนาระหว่างอาจารย์ยิ่งศักดิ์กับคุณริสา ที่คุยกันอย่างสนุกสนานโดยสอดแทรกเกร็ดความรู้ให้กับผู้ชมอยู่เสมอ ถึงแม้ว่าแต่ละวิธีต่างมีข้อเด่นและด้อยแตกต่างกันไป แต่ทุกวิธีสามารถสร้างสีสันและความน่าสนใจให้กับรายการเคาะกระทะด้วยกันทั้งสิ้น

ช่วงที่ 2 เกร็ดอร่อยจากตลาด

หลังจากที่เปิดรายการเรียบร้อยแล้ว จึงนำเข้าสู่ช่วง “เกร็ดอร่อยจากตลาด” เป็นช่วงที่อาจารย์ยิ่งศักดิ์ไปจ่ายตลาด เพื่อไปเลือกซื้ออาหารสดมาสาธิตการทำอาหาร ซึ่งของสดที่อาจารย์ยิ่งศักดิ์เลือกซื้อคือ วัตถุดิบที่เกี่ยวข้องหรือเป็นหัวเรื่องหลัก (Subject) ประจำสัปดาห์ของรายการนั่นเอง เช่น ไปเลือกซื้อปลากะพง ไข่ ผักปลอดสารพิษ กุ้ง กุ้งฝอย ถั่วฝักยาว ฯลฯ ซึ่งเป็นการนำเสนอถึงวิธีการเลือกซื้อทั้งพืช ผัก ผลไม้ต่าง ๆ ตลอดจนเนื้อสัตว์นานาชนิดจากตลาด โดยอาจารย์ยิ่งศักดิ์จะออกไปสัมภาษณ์พ่อค้า-แม่ค้าหรือผู้ที่มีความชำนาญในการเลือกซื้ออาหารสดหรือในบางครั้งอาจารย์ยิ่งศักดิ์จะเป็นผู้ให้คำแนะนำและบอกเคล็ดลับในการเลือกซื้ออาหารสดด้วยตนเอง จากนั้นจะนำอาหารสดที่เลือกซื้อไปประกอบอาหารในช่วงต่อไปของรายการ

จากการศึกษาพบว่า รูปแบบการนำเสนอรายการในช่วง “เกร็ดออร์่อยจากตลาด” ใช้วิธีการสัมภาษณ์ (Interview) ในการนำเสนอ ซึ่งมีตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตัวอย่างจากตอน “อาหารจานกกล้วย” ออกอากาศในวันที่ 4 ตุลาคม 2542

- อ.ยิ่งศักดิ์: จะเลือกซื้อกล้วย จะเอาไปตำส้มตำ จะรู้ได้ยังไงว่าดิบและมันไม่ฝาด
- พ่อค้า: พวกนี้เป็นกล้วยสวนจะไม่ฝาดครับ
- อ.ยิ่งศักดิ์: เอ๊ะ! แล้วมันแก้จัดใหม่
- พ่อค้า: แก้จัดก็ไม่ดี เดี่ยวมันจะนิ่ม
- อ.ยิ่งศักดิ์: อ้อ...แก้จัดไม่ดีเดี๋ยวจะละ แต่กว่าจะไปถึงบ้านเรา บ้านเราก็อยู่ไกลนะ ไม่รู้กล้วยจะสุกหรือเปล่าเนี่ย
- พ่อค้า: ยังไม่สุกหรอกครับ ใส่ตู้เย็นเก็บไว้ได้
- อ.ยิ่งศักดิ์: เก็บใส่ตู้เย็นต้องห่อหนังสือพิมพ์ไว้ด้วยหรือเปล่า
- พ่อค้า: ไม่ต้องห่อครับ
- อ.ยิ่งศักดิ์: อันนี้กล้วยน้ำว้าใช่ไหม ไม่ใช่กล้วยตานีที่เขาว่ามีฝักกันนะ
- พ่อค้า: กล้วยน้ำว้าแน่นอนครับ
- อ.ยิ่งศักดิ์: อย่างนั้นเอาหนึ่ง เทาไหว
- พ่อค้า: ทั้งหมดนี้ 8 บาทครับ
- อ.ยิ่งศักดิ์: โอ้โฮ! 8 บาทได้ทั้งเครือเลย

ตัวอย่างจากตอน “สเติ๊กปลา” ออกอากาศเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2542

- อ.ยิ่งศักดิ์: สวัสดิ์เฮีย วันนี้จะมาซื้อปลากะพงขาว ปลากะพงขาวภาษาจีนเรียกว่าอะไรนะ
- พ่อค้า: จอได้
- อ.ยิ่งศักดิ์: แล้วปลากะพงแดงล่ะ
- พ่อค้า: อังโกย
- อ.ยิ่งศักดิ์: แล้วจะรู้ได้ยังไงว่าสดล่ะ
- พ่อค้า: ต้องดูที่เหงือก ถ้าเหงือกแดงก็สด และดูที่ตา ตาจะใส
- อ.ยิ่งศักดิ์: อ้อ...ถ้าเหงือกขาวซีด ๆ แปลว่าตายหลายวัน แล้วเป็นของไทยหรือต่างประเทศ
- พ่อค้า: มาจากมหาชัยครับ
- อ.ยิ่งศักดิ์: จับมากี่วันแล้ว

- พ่อค้า: จับตอนตี 5 มาถึงที่นี่ประมาณเที่ยง ๆ
- อ.ยิ่งศักดิ์: แล้วราคาเท่าไร
- พ่อค้า: โหลละ 120 บาท
- อ.ยิ่งศักดิ์: แล้วช่วงแพง ๆ ละ
- พ่อค้า: 150 บาท
- อ.ยิ่งศักดิ์: ช่วงที่ถูกสุดละ 50 บาทซื้อได้ไหม
- พ่อค้า: ไม่ได้ครับ ทุนมากี่ 80-90 บาทแล้ว
- อ.ยิ่งศักดิ์: ราคาจะอยู่ประมาณช่วง 100-150 บาท เราซื้อไปก็ต้องขอเดสตัวเองซิ
- พ่อค้า: ไม่เป็นไร ผมทำให้เองครับ

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ เป็นตัวอย่างของการเลือกซื้อกล้วยและปลากะพง โดยอาจารย์ยิ่งศักดิ์ไปเลือกซื้อของในตลาดสด เพื่อให้ได้บรรยากาศของการจ่ายกับข้าวอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นการสร้างบรรยากาศที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริงของผู้ชมเป็นอย่างมาก โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ (Interview) ผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือและข้อเท็จจริงของข้อมูลให้กับรายการ นอกจากนี้ยังใช้วิธีการพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งจะเห็นได้จากวิธีการพูดคุย การตั้งคำถาม การหยอกล้อ พูดเล่นของอาจารย์ยิ่งศักดิ์ ทำให้ผู้ชมได้รับความรู้ควบคู่ไปกับความบันเทิงด้วย

ช่วงที่ 3 ต่างตำรับต่างอร่อย

เมื่อได้วัตถุดิบในการประกอบอาหารมาเรียบร้อยแล้ว อาจารย์ยิ่งศักดิ์จะนำเข้ามาสู่ช่วงต่อมาของรายการคือช่วง “ต่างตำรับต่างอร่อย” เป็นช่วงของการสาธิตการทำอาหารตามสูตรของอาจารย์ยิ่งศักดิ์และของเชฟ (Chef) ซึ่งเป็นอาหารที่มีลักษณะแตกต่างกัน แต่มีความน่าสนใจที่แตกต่างกันไป เริ่มต้นด้วยการนำเสนอการสาธิตวิธีการทำอาหารโดยเชฟ (Chef) ผู้เชี่ยวชาญด้านอาหารจากโรงแรมชั้นนำต่าง ๆ สลับสับเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาเป็นแขกรับเชิญของรายการ เพื่อมาสาธิตการทำอาหารต่าง ๆ ในรูปแบบของเชฟ (Chef) การที่เชฟ (Chef) มาสาธิตในรายการเคาะกระทะนั้น ทำให้ผู้ชมได้รับความรู้ในการประกอบอาหารเพิ่มมากขึ้น เพราะเชฟ (Chef) ที่มาร่วมรายการล้วนเป็นผู้ที่มีฝีมือในด้านการประกอบอาหารในระดับแนวหน้าของประเทศไทย จึงเป็นการสร้างความน่าสนใจให้กับรายการได้มากยิ่งขึ้น เพราะผู้ชมจะมีโอกาสเห็นเชฟ (Chef) เหล่านี้มาสาธิตการทำอาหารทางโทรทัศน์ได้ไม่บ่อยนัก เชฟ (Chef) บางคนสามารถพูดคุยกับอาจารย์ยิ่งศักดิ์และคุณริสาได้อย่างสนุกสนาน ช่วยสร้างสีสันให้กับรายการเพิ่มมากขึ้น

ภาพที่ 6 เชฟ (Chef) กำลังสาธิตวิธีการทำอาหาร

แต่ภายหลังได้เกิดปัญหาหลายประการด้วยกัน เนื่องจากเชฟ (Chef) ที่เป็นมือหนึ่งของโรงแรม ไม่มีเวลามากพอที่จะเดินทางมาบันทึกเทปที่สตูดิโอ ประกอบกับเชฟ (Chef) บางคนไม่คุ้นเคยกับการออกรายการ ทำให้การนำเสนอไม่เป็นธรรมชาติ ดังนั้นทางทีมงานจึงเปลี่ยนรูปแบบของรายการด้วยการไปถ่ายทำการสาธิตทำอาหารของเชฟ (Chef) ที่โรงแรม แล้วมานำเสนอเป็นเทปช่วงสั้น ๆ ก่อนที่อาจารย์ยังคงตั้งใจจะสาธิตการทำอาหาร

จากการศึกษาพบว่า อาหารที่เชฟ(Chef)นำมาสาธิตในช่วง“ต่างตำรับต่างอร่อย” จะต้องมีความเกี่ยวข้องกับหัวเรื่องหลัก (Subject) ประจำสัปดาห์ ซึ่งอาหารที่เชฟ (Chef) มาแนะนำนั้นมีทั้งอาหารไทย เช่น แกงเลียง ข้าวผัดแดง และอาหารต่างชาติ เช่น ข้าวมันไก่สิงคโปร์ เป็นสูตรที่มาจากประเทศสิงคโปร์โดยตรง หรือซูปรี่หอยมัสเซิลแบบฝรั่งเศส ซึ่งอาหารเหล่านี้เป็นสูตรแบบดั้งเดิม นอกจากนี้เชฟ (Chef) ยังมีการนำเสนออาหารบางชนิดที่ใช้การประยุกต์และดัดแปลงให้เหมาะกับสภาพสังคมไทยในปัจจุบันหรือรสนิยมในการบริโภคของคนไทย แต่ยังคงลักษณะดั้งเดิมของอาหารจานนั้นไว้ จะเห็นได้จากการสาธิตวิธีการทำหอยมัสเซิลกระพง โดยใช้เครื่องผสมอาหารไฟฟ้าในการผสมเครื่องแกงกับเนื้อปลาแทนการใช้ครก หรือการใช้กล้วยดิบ ซึ่งเป็นผลไม้พื้นบ้านของไทยมาดัดแปลงทำส้มตำกล้วยดิบ รวมถึงการทำต้มยำป่าแบบไทย ๆ แต่ใส่ขานมู หรือการสาธิตวิธีการทำโกยซีมีผัดเจ ซึ่งเป็นอาหารจีนแต่มาประยุกต์ผัดแบบเจ เพื่อให้เข้ากับเทศกาลการกินเจ ซึ่งการสาธิตวิธีการทำอาหารของเชฟ (Chef) ไม่จำเป็นต้องใช้เครื่องปรุงหรือส่วนผสมจากผู้สนับสนุนรายการ

เมื่อนำเสนอในส่วนของ Chef เรียบร้อยแล้ว อาจารย์ยิ่งศักดิ์จึงเริ่มลงมือสาธิตการทำอาหาร โดยอาจารย์ยิ่งศักดิ์จะใช้อาหารสดที่ซื้อจากตลาดมาสาธิตการทำอาหารแบบประยุกต์มากมายหลายรูปแบบ ที่อาจจะไม่เคยเห็นจากที่ใดมาก่อน อาหารแต่ละจานล้วนมีชื่อพิสดารน่าสนใจทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็น “ก๋วยเตี๋ยวกระทงจันทร์ดาราสุมุทสุดกำสรวล” “กั๋หมวยนี่คะ” หรือจะเป็น “สร้อยทองพันตา” “บานาน่า ป๊อก ๆ” ฯลฯ

อาจารย์ยิ่งศักดิ์ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องการจัดชื่ออาหารว่า “เป็นเรื่องของจิตวิทยานะ อย่างไปร้านส้มตำ ถ้าเขาตั้งชื่อจัดจะไปไหม ไปร้านส้มตำก็ต้องร้านแซ่บ รสเด็ด ไข่ไหม ชื่อมันก็เชิญชวนได้ เพราะฉะนั้นอาหารแต่ละจานเราก็ต้องมีชื่อนะ ที่จะพยายามคิดให้คนจำง่าย แค่เห็นชื่อก็ดูแล้วทำหาย อย่างวันนี้เราจะทำข้าวยาปลาหูหน้าไข่เจียว ทุกคนก็คิดว่าเป็นปลาหูหน้า แต่จริง ๆ แล้วเป็นปลาหูแล้วหน้าไข่เจียวโปะ เป็นการเล่นคำและบางทีก็บ่งบอกถึงหน้าตาอาหารไปในตัวด้วย คือมันต้องใช้ฝีมือในการตั้งชื่อนะ เหมือนกับทำอาหารเสร็จเรียบร้อยแล้วก็สุ่ม ๆ ใส่จานเนี่ย ขาดการตกแต่งจานให้สวยงามก็ไม่เชิญชวนให้กิน” (ยิ่งศักดิ์ จงเลิศเจษฎาวงศ์. สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2543)

สำหรับอาหารที่มานำเสนอในรายการ จะเน้นที่การประยุกต์อาหารให้มีความแปลกใหม่และแตกต่างจากที่เคยมีมา ซึ่งอาจารย์ยิ่งศักดิ์ได้กล่าวถึงการเลือกอาหารที่มานำเสนอในรายการเคาะกระทะว่า “เนื่องจากทางรายการของเราเป็นรายการกับข้าววันนี้และรายการกับข้าวของวันพรุ่งนี้ เราจึงไม่มีกับข้าวเชิงอนุรักษ์นิยมติดมาเลย เช่น สมมุติว่าวันนี้เราจะทำน้ำพริกอ่อน เราทำได้ แต่เราจะคิดว่าน้ำพริกอ่อนถ้าเราไม่ใส่หมูเราจะใส่อะไร ไม่มีมะเขือเทศเราใช้ขอสมะเขือเทศได้ไหม เราเอาน้ำพริกอ่อนมาราดสปาเก็ตตี้ทานได้หรือเปล่า เราจะเป็นอะไรก็ได้ที่ไม่เหมือนกับที่คนอื่นเคยทำมา เราต้องการตรงนั้น แต่เราจะมีกฎเกณฑ์นะว่า ทำแล้วต้องรับได้ ทำแล้วไม่ใช่เกินขอบเขตจนกระทั่งไม่น่ารับประทาน นั่นคือความน่าเกลียด เพราะอาหารคุณจะเล่นยังไงคุณจะต้องมีจุดยืนบนพื้นฐานว่า ทำไมเราต้องทำในสิ่งที่คนอื่นเขาทำกันมา 10 ปี ถ้าเราไม่มีเราอดกินมันหรือ ไม่ใช่ เพราะฐานะแต่ละคนไม่เหมือนกัน อุปกรณ์แต่ละบ้านมีไม่เหมือนกัน เวลาที่จะมาประดิษฐ์ประดอยการปรุงอาหารมีไม่เท่ากัน เพราะฉะนั้นทำได้เท่าที่เราทำ เราแกลิ่งว่าตัวเรามีได้เท่านี้ แล้วเราจะทำอย่างเนี่ยจะทำไม” (ยิ่งศักดิ์ จงเลิศเจษฎาวงศ์. สัมภาษณ์, 25 เมษายน 2543)

จากแนวคิดของอาจารย์ยิ่งศักดิ์ดังกล่าว ร่วมกับเงื่อนไขในการใช้ผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ จากผู้สนับสนุนรายการ จึงส่งผลให้อาหารที่มานำเสนอในรายการเคาะกระทะนั้น เป็นอาหารในรูปแบบประยุกต์ทั้งสิ้น เป็นอาหารจานใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน ซึ่งเป็นความสามารถเฉพาะตัวของพิธีกรและทีมงานผู้รับผิดชอบด้านอาหารโดยตรง ที่คิดค้นอาหารจานใหม่ที่มีชื่อไม่ซ้ำแบบใครจากการศึกษาพบว่า รายชื่ออาหารที่มานำเสนอในรายการตั้งแต่เดือนกรกฎาคม - ธันวาคม 2542 มี 24 รายการ ดังต่อไปนี้

● หอยเชลล์ผัดช้ำกับไก่กรอบ	ออกอากาศเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2542
● ปลากระพงขอลาทาน	ออกอากาศเมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2542
● มักกะโรนีอบทะเลร้อน	ออกอากาศเมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2542
● หูฉลามน้ำแดงเทียม	ออกอากาศเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2542
● รวมทะเลทรงพลัง	ออกอากาศเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2542
● ปอเปี๊ยะสก็อต	ออกอากาศเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2542
● ยำก๋วยเตี๋ยวน้ำตกสามร้อยยอด	ออกอากาศเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2542
● ขนมหัวผักกาดสีรุ้ง	ออกอากาศเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2542
● วุ้นไข่ดาวกับเจ้าสาวมายักษ์หมาก	ออกอากาศเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2542
● มัจฉารำพัน	ออกอากาศเมื่อวันที่ 6 กันยายน 2542
● แอสพารากัสราดซูปข้าวโพดปู	ออกอากาศเมื่อวันที่ 13 กันยายน 2542
● โกร๋องให้	ออกอากาศเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2542
● บานานาป๊อปปี้	ออกอากาศเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2542
● กุ้งมวนี่คะ	ออกอากาศเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2542
● ข้าวผัดสีรุ้ง	ออกอากาศเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2542
● ผัดตามลำดับ	ออกอากาศเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2542
● พิซซ่าหม่านโถว	ออกอากาศเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2542
● สปาเก็ตตี้ขาหมูซี่เมา	ออกอากาศเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2542
● ก๋วยเตี๋ยวงระทงจันทร์-
ดาราสมุทรสุกก้าสรวล	ออกอากาศเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2542
● ข้าวมันไก่ทรงเครื่อง	ออกอากาศเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2542
● ข้าวกลิ้งไข่ตุ๋น	ออกอากาศเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2542

- พิซแอนดชีฟ ออกอากาศเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2542
- หมูชีอสเปียร์ ออกอากาศเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2542
- วุ้น 2000 ออกอากาศเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2542

จากการวิเคราะห์ถึงอาหารที่อาจารย์ยิ่งศักดิ์นำมาสาธิตในรายการเคาะกระทะ พบว่า อาหารเหล่านี้เป็นอาหารแบบประยุกต์ โดยใช้ศิลปะการประยุกต์ในการปรุงอาหารจนเกิดอาหารจานใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน โดยไม่คำนึงถึงรูปแบบดั้งเดิม เพียงยึดถือไว้แค่โครงร่างหรือชื่อของอาหารที่มีลักษณะคล้ายคลึงของเดิมไว้อ้างอิงเท่านั้น เช่น สปาเก็ตตี้ขาหมูซี่เมา หรือ พิซซ่าหม่านโถว แต่ชื่อของอาหารสามารถบ่งบอกถึงการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี เพราะทั้งสปาเก็ตตี้และพิซซ่า เป็นอาหารอันลือชื่อจากประเทศอิตาลี ซึ่งเป็นวัฒนธรรมอาหารจากชาวทางตะวันตก แต่นำมาผสมผสานกับการผัดแบบซี่เมา ที่มีรสชาติจัดแบบไทยหรือหม่านโถว ซึ่งเป็นอาหารของชาวจีน รวมกันจนเกิดเป็นอาหารจานใหม่ขึ้นมา หากวิเคราะห์ถึงเครื่องปรุงส่วนผสมและวิธีการทำ จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า เป็นการผสมผสานได้อย่างกลมกลืนระหว่างการใช้เครื่องปรุงและส่วนผสมจากประเทศตะวันตก ไม่ว่าจะเป็นเส้นสปาเก็ตตี้ เนย ซอสมะเขือเทศ ฯลฯ มาผสมกันเครื่องปรุงและส่วนผสมแบบทางตะวันออกจนเป็นอาหารจานใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน ดังนั้นอาหารที่น่าเสนอในรายการเหล่านี้จึงเป็นการสร้างความหมายถึงการผสมผสานระหว่างวัฒนธรรม ซึ่งจะปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน

นอกจากนั้นทางรายการยังนำเสนออาหารประเภทจานเดียวที่ใช้ระยะเวลาในการประกอบอาหารในช่วงสั้น ๆ โดยใช้เครื่องปรุงและส่วนผสมที่หาได้ง่ายโดยทั่วไป พร้อมทั้งการประยุกต์ใช้เครื่องครัวที่เป็นไปตามเทคโนโลยี เช่น การสาธิตวิธีทำผัดตามลำดับ โดยที่ไม่ใครเวฟเป็นอุปกรณ์หลักในการประกอบอาหาร หรือการใช้เครื่องปั่นไปฟ้าแทนการใช้ครกในการทำห่อหมกปลากระพง นอกจากนั้นการเตรียมอาหารสดในรายการ ได้ใช้วิธีแบบสมัยใหม่ เช่น การใช้กะทิซองหรือกะทิกล่องสำเร็จรูป เพราะทั้งสะดวกรวดเร็วและประหยัดเวลา ซึ่งทางรายการได้นำเสนอถึงวิธีการใช้ส่วนผสมสำเร็จรูป เพื่อความสะดวกรวดเร็วและเหมาะสมกับในยุคปัจจุบัน นับว่าเป็นการนำเสนอเนื้อหาให้เข้ากับสภาพความเป็นอยู่ทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้คนในปัจจุบันที่เน้นหนักไปทางความสะดวกรวดเร็วได้เป็นอย่างดี เพราะมีกรรมวิธีที่ไม่สลับซับซ้อนและรับประทานได้โดยง่าย ซึ่งแตกต่างโดยสิ้นเชิงกับวิถีชีวิตของคนไทยในอดีต

การสาธิตจะเริ่มขึ้นด้วยการบอกเครื่องปรุงและส่วนผสมของอาหารอย่างชัดเจน หลังจากนั้นอาจารย์ยังศักดิ์จะลงมือสาธิตการทำอาหาร พร้อมทั้งอธิบายถึงขั้นตอนวิธีการทำอย่างสนุกสนาน ในระหว่างการสาธิตการทำอาหารอาจารย์ยังศักดิ์จะสอดแทรกเกร็ดความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างน่าสนใจ รวมทั้งคุณวิสาที่ทำหน้าที่พูดคุยซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ แทนผู้ชมและช่วยสรุปขั้นตอนของการประกอบอาหารเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจมากยิ่งขึ้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

- อ.ยังศักดิ์: เราเริ่มใส่เนยถรมมะลิ เพื่อให้หอมยิ่งขึ้น จากนั้นใส่ถั่วลันเตาและข้าวโพดเม็ดตรา มาลี ป้าเบ็ก! เห็นไหมว่านี่คือ เห็ดฟางสไลด์ (Slice) กับแครอท ซึ่งตัดเป็นรูปหัวใจคิกูอาโนเนะ เมื่อส่วนผสมสุกอีกครั้ง เราจะใส่เนือปลากะพงทีหลัง ซึ่งเด็กจะได้รับโปรตีนจากเนื้อปลา สามารถช่วยพัฒนาสมองเหมาะกับเด็กมาก
- คุณวิสา: เอ๊ะ! แล้วอายุ 40 กว่า ๆ อย่างอาจารย์ จะพัฒนาสมองได้ไหมคะ
- อ.ยังศักดิ์: สำหรับอาจารย์ไม่เคยขาดเนื้อปลาละเลยนะ แต่สำหรับวิสาควรเพิ่มเนื้อปลาหน่อยนะ เพราะรู้สึกวาระดับสมองจะต่ำไปนิดนึง
- คุณวิสา: เอ๊ะ! แต่ยืนคุยกับอาจารย์รู้เรื่อง รู้ทันกันเนี่ย แสดงว่า...
- อ.ยังศักดิ์: แสดงว่าสมองยังดีใช้ได้ แล้วเราก็ใส่เนยออริคิด (Orchid) ตรากล้วยไม้ลงไป เพื่อเพิ่มความหอมมัน คนดี ๆ นะอย่าให้ไหม้เชียวนะ
- คุณวิสา: รับรอง อาจารย์! บางคนเขาเชื่อว่า ถ้าใส่เนื้อปลาแล้วห้ามคน เดี่ยวจะมีกลิ่นคาว
- อ.ยังศักดิ์: ไม่จริง ขึ้นอยู่กับชนิดของอาหารที่ทำ
- คุณวิสา: แล้วอะไรล่ะที่คนไม่ได้
- อ.ยังศักดิ์: ถ้าเขาทำพวกแกงส้มหรือต้มยำไง อู๊ย! เสร็จแล้ว เราขออนุญาตชิมก่อนนะ อร่อย..อร่อย
- คุณวิสา: ทำไม่ต้องทำหน้าที่เหมือนไม่อร่อยด้วยล่ะ
- อ.ยังศักดิ์: ก็กลัวเธอจะแย่งนะซี เดือดแล้วยกลงได้เลย
- คุณวิสา: โอ.เค

จากตัวอย่างการสาธิตทำอาหารจะเห็นได้ว่า พิธีกรจะพูดคุยหยอกล้อกันอย่างสนุกสนานและเป็นกันเอง โดยอาจารย์ยังศักดิ์จะอธิบายทีละขั้นตอนให้ผู้ชมได้เข้าใจและเน้นย้ำถึงผลิตภัณฑ์ผู้สนับสนุนรายการเสมอ พร้อมทั้งสอดแทรกเกร็ดความรู้ต่าง ๆ โดยมีคุณวิสาเป็นผู้ช่วยและคอยซักถามข้อข้องใจต่าง ๆ แทนผู้ชมที่บ้าน ส่วนอาจารย์ยังศักดิ์จะเป็นผู้ตอบข้อสงสัยเหล่านั้น จึงถือได้ว่าเป็นการเสริมความรู้ให้กับผู้ชมเสมอ

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ต้นฉบับ หน้าขาดหาย

ช่วงที่ 5 หวานสนุก คลุกเส้นหน้

ส่วนช่วงที่น่าสนใจอีกช่วงหนึ่งของรายการคือ ช่วง “หวานสนุกคลุกเส้นหน้” ซึ่งเป็นช่วงที่เปิดโอกาสให้กับผู้ชมทางบ้านที่มีความสนใจทางด้านการทำขนมได้มีส่วนร่วมในการทำขนมต่าง ๆ ในรายการกับอาจารย์ยิ่งศักดิ์และคุณริสา โดยมีข้อแม้ว่าการทำขนมในครั้งนี้ต้องการไปมอบให้กับบุคคลพิเศษ ซึ่งผู้ที่มาร่วมรายการอาจจะไม่เคยทำขนมมาก่อนเลย แต่อาจารย์ยิ่งศักดิ์จะเป็นผู้สอนให้ โดยมีคุณริสาจะคอยเป็นผู้ช่วย ซึ่งในบางสัปดาห์ทางรายการจะเชิญดารานักร้องหรือผู้มีชื่อเสียงมาร่วมทำขนมในรายการ เช่น คุณไชยา มิตรไชย คุณกอล์ฟ เชิญยิ้ม คุณโก๊ะตี๋ หรือมาตา วงมะนาวพิทักษ์ ซึ่งผู้มีชื่อเสียงเหล่านี้ล้วนเป็นศิลปินสร้างความสนุกสนานให้กับทางรายการได้เป็นอย่างมาก

ในช่วง“หวานสนุกคลุกเส้นหน้”นี้ เป็นช่วงที่อาจารย์สอนผู้ร่วมรายการทำเบเกอรี่ (Bakery) และของหวานตั้งแต่ขั้นเริ่มต้นอย่างละเอียดจนสำเร็จออกมา พร้อมทั้งสอดแทรกเกร็ดความรู้ต่าง ๆ ตลอดการสอน โดยฝึกให้ผู้ร่วมรายการได้ลงมือทำจริง ถึงแม้ว่าจะผู้ร่วมรายการบางคนอาจจะไม่มีพื้นฐานการทำเบเกอรี่ (Bakery) มาก่อนก็ตาม เพื่อจะทำให้ผู้ชมรู้สึกว่าการทำเบเกอรี่ (Bakery) ไม่ใช่เรื่องที่ยากเกินความสามารถ เพียงแต่มีความสนใจและตั้งใจจริงก็สามารถทำได้เช่นกัน

ภาพที่ 7 คุณไชยา มิตรไชย มาร่วมรายการในช่วง “หวานสนุกคลุกเส้นหน้”

- คิงออฟวาฟเฟิล (King of Waffle) ออกอากาศเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2542
- เค้กพันตา ออกอากาศเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2542
- ทองพลูข้าวโพด (มะลิพลูแตก) ออกอากาศเมื่อวันที่ 9 สิงหาคม 2542
- มั่นเขื่อนน้ำหวาน ออกอากาศเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2542
- ถ้วยร้อนทับทิมสยาม ออกอากาศเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2542
- ขนมปังหน้าเห็ด ออกอากาศเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2542
- นมน้ำผึ้งกับขนมปังเนยน้ำหวาน ออกอากาศเมื่อวันที่ 6 กันยายน 2542
- ปาท่องโก๋ ออกอากาศเมื่อวันที่ 13 กันยายน 2542
- สร้อยทองพันตา ออกอากาศเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2542
- เค้กกล้วยซ้อนกล้วย ออกอากาศเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2542
- เค้กเต้าฮวย ออกอากาศเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2542
- แชนดิวิซรถไฟ BTS ออกอากาศเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2542
- ตามหาพิททอง ออกอากาศเมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2542
- ซาลาเปาเกาหลี ออกอากาศเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2542
- พุดดิงกาแฟ ออกอากาศเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน 2542
- ตะโก้กระทงทองร้องเพลงได้ ออกอากาศเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2542
- เค้กแม่ไก่ ออกอากาศเมื่อวันที่ 29 พฤศจิกายน 2542
- คุกกี้ข้าวโอ๊ต ออกอากาศเมื่อวันที่ 6 ธันวาคม 2542
- ปลากริมกาแฟ ออกอากาศเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2542
- เค้กเบียร์ ออกอากาศเมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2542
- วุ้น 2000 ออกอากาศเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2542

จากการวิเคราะห์ถึงอาหารว่างหรือของหวานที่นำมาเสนอในช่วง “หวานสนุก คลุกเล่นห์” พบว่า อาหารว่างหรือของหวานเหล่านี้ เป็นการประยุกต์ดัดแปลงให้เป็นอาหารว่างหรือของหวานจานใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน เช่นเดียวกับรายการนำเสนออาหารคาวในช่วง “ต่างตำรับต่างอร่อย” การนำเสนอในช่วงนี้จะเน้นให้เห็นถึงการใช้ส่วนผสมที่มีอยู่หรือหาได้ทั่วไปมาดัดแปลงใช้ในการทำขนมหรืออาหารว่าง โดยมีลักษณะแตกต่างไปจากของเดิม

จากการวิเคราะห์ถึงส่วนผสมและวิธีการนำเสนอรายการในช่วง “หวานสนุกคลุก เสน่ห์” ทำให้พบว่า เป็นการสร้างความหมายเพื่อการโฆษณาประชาสัมพันธ์สินค้าของผู้สนับสนุน รายการ เนื่องจากการนำเสนอถึงการสอนทำเบเกอรี่ (Bakery) หรือของหวานต่าง ๆ โดยใช้ผลิตภัณฑ์ผู้สนับสนุนรายการเป็นหลัก เช่น การใช้ขนมปัง กาแฟสำเร็จรูป เนย น้ำหวาน ฯลฯ รวมทั้งการพูดเน้นถึงคุณภาพของผลิตภัณฑ์และย้ำถึงตราสินค้าอย่างสม่ำเสมอของพิธีกร เช่น “ใส่เนยกล้วยไม้ตราออริคิดเข้าไป หอม...หอม แลดูมีสกุลยิ่งขึ้นนะ”

ช่วงที่ 6 เกร็ดเท่ท้ายกระทะ

สำหรับช่วงสุดท้ายของทางรายการเคาะกระทะคือช่วง “เกร็ดเท่ท้ายกระทะ” เป็นช่วงที่อาจารย์ยังคงจะตอบจดหมายจากผู้ชมที่บ้าน โดยผู้ชมที่บ้านมักจะเขียนจดหมายมาถามเกี่ยวกับเกร็ดความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องการทำอาหารและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับในครัว ซึ่งอาจารย์จะตอบคำถามด้วยเสียงเป็นจริงเป็นจัง น้ำเสียงเรียบ สุภาพ เป็นการสร้างความหมายถึงผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความรู้ที่น่าเชื่อถือกับผู้ชม

หลังจากนั้นจะมีการใช้เทป VTR (Video Tape Record) เป็นช่วงสั้นประมาณ 1 นาที นำเสนอถึงเคล็ดลับในการนำเกลือปรุงทิพย์ ซึ่งเป็นผู้สนับสนุนรายการไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในแง่เมนูต่าง ๆ เช่น การล้างท่อน้ำด้วยเกลือ การใช้เกลือป้องกันมดแดงขึ้นตู้กับข้าว การขจัดกลิ่นอับด้วยเกลือ การใช้เกลือเก็บรักษามะพร้าวไม่ให้บูด ฯลฯ ซึ่งเคล็ดลับเหล่านี้มาจากผู้ชมที่บ้านที่ส่งเข้ามาร่วมสนุกกับทางรายการ นอกจากนั้นยังมีการนำเสนอวิธีการทำอาหารง่าย ๆ โดยใช้ชื่อช่วงว่า “เมนูจานเด็ดกับผงซุสแท้ตราชฎา” สนับสนุนโดยผงซุสแท้ตราชฎา จะเป็นการนำเสนออาหารที่สามารถทำได้อย่างง่ายตายและรวดเร็ว เช่น ยำผัก กิมจิ ฯลฯ นำเสนอโดยใช้เทป VTR (Video Tape Record) ประมาณ 1 นาทีเช่นกัน จากนั้นอาจารย์ยังคงดีและคุณริสาจะปิดรายการด้วยการกล่าวลาผู้ชม

กิจกรรมในช่วงสุดท้ายของรายการเป็นการเปิดโอกาสให้กับผู้ชมที่บ้านได้เข้ามามีส่วนร่วมกับทางรายการ ด้วยการส่งคำถามหรือเคล็ดลับต่าง ๆ เข้ามาในรายการ ซึ่งเป็นการให้ผู้ชมมีโอกาสได้เล่นเกมลุ้นรับรางวัลต่าง ๆ นอกจากนั้นยังเป็นการโฆษณาประชาสัมพันธ์ถึงสินค้าผู้สนับสนุนรายการอีกด้วย

จากรายละเอียดเรื่องเนื้อหาของ (Content) และวิธีการนำเสนอ(Presentation Technique) ของรายการเคาะกระทะ จะเห็นได้ว่าเป็นรายการที่นำเสนอเนื้อหาเรื่องอาหารในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหาที่เกี่ยวกับวัตถุดิบในการประกอบอาหาร การสาธิตทำอาหาร การชิมและการแนะนำร้านอาหาร เกร็ดความรู้ต่าง ๆ และการโฆษณาสินค้าด้วยรูปแบบที่หลากหลาย ทั้งรูปแบบการสาธิต รูปแบบการสัมภาษณ์ รูปแบบการเล่นละคร รูปแบบการสนทนา รูปแบบการตอบคำถามและรูปแบบการเล่นเกม

องค์ประกอบในการผลิตรายการ

องค์ประกอบในการผลิตรายการ แบ่งได้ 4 ประการคือ ฉาก ภาพ แสงและเสียง องค์ประกอบต่าง ๆ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ฉาก ในรายการเคาะกระทะจะแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นฉากที่ใช้ในช่วง “ต่างตำรับต่างอร่อย” เป็นช่วงที่นำเสนออาหารคาว ในขณะที่อีกด้านจะเป็นฉากสำหรับการดำเนินรายการในช่วง “หวานสนุกคลุกเสนต์” เป็นช่วงที่นำเสนออาหารหวาน ดังนั้นฉากทั้ง 2 ด้านจึงมีลักษณะที่แตกต่างกัน โดยทางทีมงานต้องการให้ฉากมีความโดดเด่นมีสีสันสดใส สะดุดตา แตกต่างจากรายการอื่น ๆ ดังนั้นผู้ควบคุมการผลิตรายการ (Producer) ได้พยายามคิดและดัดแปลงมาจากรายการของต่างประเทศ

ภาพที่ 8 ฉากรายการเคาะกระทะ ในช่วง “ต่างตำรับต่างอร่อย”

สำหรับฉากที่ใช้ในช่วง “ต่างตำรับต่างอร่อย” จึงเป็นลักษณะของที่สาธิตการทำอาหารเท่านั้น โดยจัดเป็นโต๊ะประกอบอาหารสี่เหลี่ยม 3 ตัวเรียงต่อกัน สำหรับให้อาจารย์ ยิ่งศักดิ์และเชฟ (Chef) สาธิตการทำอาหาร ส่วนคุณริสาดำเนินรายการอยู่ตรงกลาง ฉากด้านหลังเป็นรูปกระทะและพืชผักสวนครัว เช่น มะเขือเทศ แครอท หัวไชเท้า พริก ผักชนิดต่าง ๆ โดยใช้สี่เหลี่ยมทั้งสีแดง สีเหลือง สีเขียว สีส้ม ตัดกันทำให้ดูสะดุดตามากยิ่งขึ้น

ซึ่งผู้ควบคุมการผลิตรายการ (Producer) ได้กล่าวถึงฉากของรายการเคาะกระทะว่า “ฉากนี้เป็นลักษณะของที่ทำกับข้าวโชว์ (Show) โดยไม่ได้คำนึงถึงความเป็นห้องครัว แต่คำนึงถึงสีสันมากกว่า เพราะเป็นรูปผักต่าง ๆ ซึ่งรูปภาพหรือสีสันทบออกถึงความสวยงามอาหารควาใช้เป็นรูปผัก มะเขือเทศ หัวไชเท้า จะแตกต่างจากฉากในช่วงของหวานสนุกคลุกเล่นห์ซึ่งด้านหลังจะเป็นรูปของขนมปัง เนย นม น้ำหวาน เราก็เห็นวารูปปร่างหน้าตาของแต่ละผลิตภัณฑ์ของสปอนเซอร์ (Sponsor) มันก็มีสีสันในตัวมันอยู่แล้ว เราก็เอามาเล่น” (เทอดโชคเกียรติสุขเกษม.ผู้ควบคุม การผลิตรายการ.สัมภาษณ์,26 มกราคม 2543)

ภาพที่ 9 ฉากรายการเคาะกระทะ ในช่วง“หวานสนุกคลุกเล่นห์”

สำหรับฉากในช่วง “หวานสนุกคลุกเล่นห์” มีลักษณะที่คล้ายกับฉากในช่วง “ต่างตำรับต่างอร่อย” คือเป็นฉากสำหรับการสาธิตการทำอาหาร โดยมีโต๊ะประกอบอาหารแบบยาวอยู่ด้านหน้า บนโต๊ะประกอบอาหารประดับไปด้วยผลิตภัณฑ์ผู้สนับสนุนรายการเรียงกันอยู่นอกจากนั้นประดับด้วยผลไม้หรือดอกไม้บ้างตามมุมโต๊ะ ส่วนด้านหลังเป็นภาพของผลิตภัณฑ์

ผู้สนับสนุนรายการขนาดใหญ่ โดยให้น้ำหวานเฮลซ์บอยเป็นสีแดงตัดกับสีเหลืองของเนยรากล้วยไม้ สีเหลืองนี้ยังตัดกับสีแดงและขาวของภาพเงาบนกระป๋องผลไม้ตรามาลีอีกด้วย จึงทำให้ฉากมีสีสันสดใสสะดุดตา ซึ่งฉากนี้ยังสามารถเลื่อนเปิดปิดได้ สำหรับใช้ในการเปิดตัวแขกรับเชิญด้วย

ภาพ เป็นองค์ประกอบหนึ่งของการสร้างบรรยากาศในรายการเช่นกัน ดังนั้นทางรายการจึงใช้เทคนิคทางด้านภาพมาช่วยในการนำเสนอให้รายการน่าสนใจมากยิ่งขึ้น จากการศึกษาพบว่า รายการเคาะกระทะมีการใช้ภาพในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

ขนาดของภาพในรายการเคาะกระทะ พบว่า ภาพที่ใช้ในขณะสาธิตการทำอาหารมักจะเป็นภาพขนาดครึ่งตัว (Medium Shot) เพราะเป็นภาพที่สามารถเห็นทั้งพิธีกรและโต๊ะทำอาหารในเวลาเดียวกัน แต่เมื่อต้องการให้ผู้ชมได้เห็นรายละเอียดของวิธีการทำอาหารอย่างชัดเจน มักจะใช้การ Close up ที่อาหารหรือมือของพิธี หรือการใช้เทคนิคของการซูม (Zoom) เข้ามาช่วย ทั้งการซูมอิน (Zoom in) และซูมเอาท์ (Zoom out) ซึ่งเป็นการเปลี่ยนขนาดของภาพโดยไม่ได้เลื่อนขากล้อง ดังนั้นการใช้ซูมอิน (Zoom in) จะแตกต่างจาก Close up บ้าง แต่เป็นการเน้นให้เห็นรายละเอียดของภาพที่ใกล้เคียงกัน ส่วนช่วงอื่น ๆ ของรายการมีการใช้ภาพขนาดต่าง ๆ ในการนำเสนอ เพื่อไม่ให้ผู้ชมรู้สึกเบื่อและช่วยทำให้รายการดูมีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้น เช่น ภาพเต็มตัว (Full Shot) สลับด้วยภาพ Medium Long Shot ซึ่งเป็นการถ่ายทอดภาพคนจากศีรษะถึงประมาณหัวเข่า นอกจากนั้นยังมีการใช้ภาพคู่ หรือที่เรียกว่า Two Shot บางครั้งมีการใช้ภาพในลักษณะเป็นกลุ่มแบบ Three Shot เมื่อรายการมีแขกรับเชิญมาร่วมรายการ ซึ่งจะเห็นได้บ่อยจากช่วง “หวานสนุกคลุกเล่นท์”

มุขกล้อง (Camera Angles) โดยปกติรายการเคาะกระทะมักจะใช้ภาพในระดับสายตา (Eyes Level Shot) เป็นภาพที่สายตาของผู้แสดงกับกล้องอยู่ในระดับเดียวกัน แต่บางครั้งมีการใช้ภาพจากมุมสูง (High-Angle Shot) เป็นภาพของการมองลงมา เพื่อจะได้เห็นภาพโดยรวมของรายการ ผู้ชมสามารถเห็นได้ว่า พิธีกรกำลังทำอะไร อยู่ที่ใดในขณะนั้น และยังสามารถใช้การซูมอิน (Zoom in) เพื่อให้ภาพมีความต่อเนื่อง โดยซูมอิน (Zoom in) เข้าไปให้เห็นของหรือวัตถุที่ต้องการจะเน้น เช่น อาหารหรือเครื่องปรุงต่าง ๆ บนโต๊ะสาธิต ซึ่งถ้ามองลงมาจากมุมสูงจะสามารถเห็นอาหารในงานได้อย่างชัดเจน

การเคลื่อนไหวของกล้อง (Camera Movement) ในรายการเคาะกระทะมักจะใช้การกวาดภาพจากซ้ายไปขวาหรือขวาไปซ้าย (Pan) เป็นการหมุนกล้องไปทั้งตัวตามแนวนอน แต่เมื่อต้องการให้ผู้ชมได้เห็นภาพเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง เช่น พิธีกรเดินจากโต๊ะสาธิตอาหารไปที่เครื่องไมโครเวฟ ซึ่งอยู่ทางด้านซ้ายมือของพิธีกร จะใช้การแทรก (Truck) คือการเคลื่อนที่ของกล้องทั้งกล้องไปทางซ้ายหรือขวา นอกจากนั้นในการถ่ายทำนอกสถานที่ซึ่งใช้กล้องเพียงตัวเดียว บางครั้งใช้วิธีจับภาพโดยเดินตามพิธีกร ทำให้ผู้ชมรู้สึกเหมือนติดตามพิธีกรไปด้วย ซึ่งการใช้เทคนิคของการเคลื่อนไหวภาพในลักษณะนี้ทำให้ภาพมีการสั่นไหว มีลักษณะเดียวกับการนำเสนอรายการปกิณกะวัยรุ่น

การเปลี่ยนภาพ สำหรับรายการเคาะกระทะ มีการเปลี่ยนภาพค่อนข้างบ่อย โดยใช้วิธีตัดภาพ (Cut) เพื่อแสดงถึงความต่อเนื่อง เช่น เมื่อพิธีกรสาธิตการทำอาหารที่ต้องใช้เวลานาน หรือในระหว่างที่รออาหารสุก ทางรายการใช้วิธีตัดภาพและต่อกับภาพที่อาหารสุกเรียบร้อยแล้ว เพื่อเป็นการประหยัดเวลาและไม่ทำให้ผู้ชมรู้สึกเบื่อ นอกจากนั้นการตัดภาพไปมุมกล้องต่าง ๆ ยังช่วยทำให้ภาพดูมีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนในช่วงของ “100 กระทะ 1000 ตะหลิว” ที่เป็นช่วงของการแนะนำร้านอาหารที่น่าสนใจ ดังนั้นจึงมีการใช้เทคนิคการเปลี่ยนภาพแบบรวดเร็วเข้ามาช่วยให้สอดคล้องกับเพลงที่นำเสนอ เพื่อช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้ร้านอาหารและอาหารด้วย ซึ่งมีลักษณะที่ใกล้เคียงกับการนำเสนอภาพในรายการปกิณกะวัยรุ่นเช่นกัน ถือได้ว่าเป็นการนำเสนอที่แตกต่างจากรายการทำอาหารทางโทรทัศน์โดยทั่วไป

การจับภาพ ในช่วงของการสาธิตการทำอาหารจะเน้นในเรื่องของการจับภาพอาหาร รวมถึงเครื่องปรุงและส่วนผสมของอาหาร โดยใช้เทคนิคทางด้านมุมกล้อง แสง สีและการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ เข้ามาช่วย เพื่อทำให้ภาพออกมาสวยงามยิ่งขึ้น นอกจากความสวยงามแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาพที่นำเสนอกับคำพูดของพิธีกรด้วย เช่น ขณะที่พิธีกรอธิบายถึงส่วนผสมและเครื่องปรุง ภาพจะจับที่เครื่องปรุงชนิดนั้น ๆ ที่พิธีกรกำลังพูดถึง

คุณเทอดโชค ผู้ควบคุมการผลิตรายการเคาะกระทะ ได้กล่าวถึงการใช้เทคนิคทางด้านภาพ เพื่อนำเสนอถึงความน่ารับประทานของอาหารว่า “เป็นเรื่องของศิลปการถ่ายทำนะ ถ้าเราถ่ายอาหารจานหนึ่งที่ถ่ายกดลงแบบปกติ จะเห็นชัดหมดเลยแต่ธรรมดา แต่ถ้าลองใช้กล้องในมุมอื่นและโฟกัส (Focus) โดยเน้นไปที่จุดเดียว เราปรับโฟกัสความชัดลึกให้มันแคบ แล้วก็ทิ้งข้างหลังให้มันเบลอไว้ โดยไม่ต้องถ่ายทั้งจานหรอก ถ่ายแค่มุมเดียวก็สวยได้ ภาพจะดูแปลกไป

จากธรรมชาติ ขึ้นอยู่กับการวาง Composition ด้วย แม้แต่ภาพของผักซีที่เข้ากับสดก็แตกต่างกันแล้ว ผักซี 3 ใบกับผักซีใบเดียวก็ต่างกัน ผักซีหยาบมาวางตรงกลางกับหยาบมาวางตรงมุมก็ต่างกันแล้ว อย่างนี้ก็ต้องอาศัยประสบการณ์แล้วก็ความรู้ทางด้านเรื่อง Composition ของภาพ การอุดเฟรม (Frame) อย่าให้มันโล่ง แต่ต้องมีเรื่องของความชัดลึกอยู่ด้วย ถ้าถ่ายภาพแล้วพื้นโล่งมันจะไม่สวย อาจจะเอาผ้าขึ้นมาคลุมหรือใช้แจกันดอกไม้ที่มีใบแคบ ๆ เพื่อใช้เป็นเส้นการนำสายตา มามันคือเทคนิคของการถ่ายภาพ" (เทอดโชค เกียรติสุขเกษม. ผู้ควบคุมการผลิตรายการ. สัมภาษณ์, 26 มกราคม 2543)

แสง สำหรับการจัดแสงในรายการเป็นกลยุทธ์อย่างหนึ่งในการนำเสนอ เพราะแสงสามารถช่วยทำให้อาหารดูน่ารับประทานยิ่งขึ้น สำหรับรายการเคาะกระทะได้จ้างบริษัทผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดแสงมาโดยเฉพาะ ซึ่งการจัดแสงนั้นจะต้องมีการทดลองมาหลายครั้งเพื่อให้เกิดความสวยงามและลงตัว ซึ่งรายการเคาะกระทะใช้แสงไฟประเภทต่าง ๆ เข้ามาช่วยทำให้เกิดมิติ โดยใช้ทั้งไฟหลัก (Main Light) เป็นแสงสีขาวที่ให้ความสว่างแก่จุดหลักหรือตัวแสดงในฉาก เพื่อให้เห็นได้อย่างชัดเจนจนสามารถบันทึกภาพได้ นอกจากนั้นยังมีแสงชนิดอื่น ๆ เข้ามาช่วย เช่น ไฟเสริม (Fill Light) เป็นแสงที่ช่วยให้ภาพมีความสวยงามขึ้น สามารถลบเงาที่ไม่ต้องการได้ และยังช่วยให้ภาพสวยงามขึ้นหรืออาหารน่ารับประทานมากขึ้นได้ นอกจากนั้นยังมีการใช้แสงด้านหลัง (Back Light) ช่วยแยกวัตถุออกจากฉาก ทำให้เกิดมิติให้กับภาพ สามารถเห็นความลึกของภาพได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งช่วยทำให้ภาพดูมีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้นด้วย

เสียง เป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่สามารถสร้างบรรยากาศให้กับรายการได้ ดังนั้นรายการเคาะกระทะจึงใช้เสียงเพลงและเสียงประกอบต่าง ๆ ในการนำเสนอรายการ เสียงเหล่านี้จะทำให้รายการดูสนุกสนาน มีสีสันและชีวิตชีวาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเสียงประกอบในรายการเคาะกระทะเป็นเสียงที่เกิดจากการใช้เทคนิคพิเศษในห้องตัดต่อ เช่น เสียงไตเติ้ล (Title) เสียงจิ้งกั๊ก (Jingle) ของแต่ละช่วง รวมถึงเสียงเพลงประกอบ ทางรายการเคาะกระทะให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับเสียงเพลงประกอบในรายการ โดยเน้นให้เพลงมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและอารมณ์ของรายการให้มากที่สุด เพราะเพลงสามารถช่วยสร้างอารมณ์ร่วมให้กับผู้ชมได้

ผู้ควบคุมการผลิตรายการได้กล่าวถึงเพลงประกอบรายการว่า "สมมุติว่าเรานำเสนอรายการเคาะกระทะออกมาแบบใส่เพลงกับไม่ใส่เพลง มันคนละเรื่องกันเลย เราปล่อยแบบไม่ใส่เพลงเลยมันจะแห้ง ๆ ถ้าใส่เพลงไปมันจะช่วยได้เยอะมาก แล้วก็ขึ้นอยู่กับเพลงที่เราเลือกด้วย อย่างเช่น ตอนไปร้านอุ้ม (คุณสิริยากร พุกกะเวส) พี่เลือกเพลงที่เป็นแบบ Sweet

เป็น Sugar เป็น Honey มันจะช่วยรายการขึ้นมามากทีเดียว หรืออย่างตอนที่คุณริสาไปเยี่ยมเด็ก ๆ ฟังตัดเพลงคนสวยของเบิร์ต ธงไชย มันช่วยทำให้รายการสนุกมีสีสันขึ้นมาก สำคัญมากในเรื่องของการทำให้รายการสนุก ยิ่งถ้าวางรายการให้มันสนุกด้วย ก็ต้องให้ความสนใจกับเรื่องนี้มาก ๆ ” (เทอดโชค เกียรติสุขเกษม.ผู้ควบคุมการผลิตรายการ.สัมภาษณ์, 26 มกราคม 2543)

กระบวนการผลิตรายการเคาะกระทะ

สำหรับทีมงานผู้ผลิตรายการเคาะกระทะมีทั้งหมด 5 คน ประกอบไปด้วย ผู้สร้างสรรครายการ (Creative) 2 คน ผู้ควบคุมการผลิตรายการ (Producer) 1 คน ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะนอกจากจะต้องรับผิดชอบในส่วนของการผลิตทั้งหมดแล้ว ยังจะต้องรับผิดชอบในการเขียนบทโทรทัศน์ กำกับรายการ และควบคุมการตัดต่อรายการ ซึ่งทีมงานทั้ง 3 คนนี้จะหมุนเวียนกันเป็นผู้ควบคุมการผลิตรายการ (Producer) คนละ 1 เดือน ส่วนทีมงานที่เหลืออีก 2 คนทำหน้าที่ประสานงาน ทีมงานทั้ง 5 คนนี้จะผลิตรายการเคาะกระทะตั้งแต่ต้นจนจบรายการ ซึ่งสามารถแบ่งขั้นตอนการผลิตรายการได้เป็น 4 ขั้นตอนใหญ่ ๆ ด้วยกัน คือ ขั้นตอนวางแผนการผลิต (Planning) ขั้นตอนการผลิต (Pre-Production) ขั้นตอนดำเนินการผลิต (Production) และขั้นหลังการผลิต (Post-Production) ซึ่งแต่ละขั้นตอนของการผลิตมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ในการวางแผน (Planning) เพื่อผลิตรายการเคาะกระทะนั้น จะเริ่มต้นจากการประชุมทีมงานผลิตทั้งหมด (Team Conference) โดยผู้ควบคุมการผลิตรายการ (Producer) จะเป็นผู้เสนอหัวเรื่องต่างๆ โดยให้ที่ประชุมช่วยกันพิจารณาถึงความน่าสนใจและความเหมาะสมเพื่อกำหนดเป็นหัวเรื่องหลัก (Subject) ประจำสัปดาห์ โดยจะต้องคำนึงเทศกาลสำคัญต่าง ๆ ในเดือนนั้นด้วย เพราะเทศกาลสำคัญประจำปีสามารถนำมาเป็นหัวเรื่องหลัก (Subject) ประจำสัปดาห์ได้ จากนั้นทีมงานจะช่วยกันกำหนดหัวเรื่องย่อย (Topic) ที่จะนำเสนอเรื่องใดบ้าง ไปชิมอาหารประเภทไหน แขกรับเชิญเป็นใคร เมื่อเรียบร้อยแล้วจึงเสนอแผนโครงร่างรายการให้อาจารย์ยี่งค์ดีพิจารณาอีกครั้ง ในวันอาทิตย์ที่ 2 ของทุก ๆ เดือน ดังนั้นทีมงานจะนำโครงร่างรายการมาเสนอกับอาจารย์ยี่งค์ดีครั้งละ 4-5 ตอน สำหรับการออกอากาศใน 1 เดือน ถ้าอาจารย์ยี่งค์ดีเห็นชอบและไม่มีสิ่งใดต้องแก้ไข ทีมงานจึงลงมือทำงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ในขั้นตอนก่อนการผลิต (Pre-Production) เป็นขั้นตอนที่ผู้สร้างสรรครายการ 2 คน แบ่งหน้าที่กันในการหาข้อมูล และเลือกเชฟ (Chef) ที่จะมาสาธิตการทำอาหารร่วมกับ อาจารย์ยิ่งศักดิ์ ในช่วง "ต่างตำรับต่างอร่อย" ซึ่งมีทั้งหมด 12 คนด้วยกัน โดยจะหมุนเวียนกันมา ซึ่งอาจารย์ยิ่งศักดิ์เป็นผู้นำรายชื่อมาจากสมาคมพ่อครัวไทย (Thai Chef Association) เพื่อให้ทีมงานผู้ผลิตเป็นผู้เลือกว่าเชฟ (Chef) คนใดมีความถนัดและเหมาะสมในการประกอบอาหารที่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องหลักประจำสัปดาห์ จากนั้นจึงให้ฝ่ายประสานงานเป็นผู้ติดต่อขอนัดเวลากับ เชฟ (Chef) ท่านนั้น รวมถึงการนัดแขกรับเชิญและร้านอาหารที่จะมานำเสนอในรายการด้วย

ส่วนการเลือกร้านอาหารที่จะนำเสนอในช่วง "100 กระทะ 1000 ตะหลิว" จะต้องคำนึงถึงหัวเรื่องหลักประจำสัปดาห์เป็นอันดับแรก จากนั้นผู้สร้างสรรครายการจะมาหาข้อมูล จากแฟ้มรวบรวมข้อมูลทางด้านร้านอาหารของทางรายการ ซึ่งทีมงานเป็นผู้รวบรวมและสะสม ข้อมูลเหล่านี้ไว้ โดยแบ่งอาหารเป็นประเภทต่าง ๆ เพื่อให้ง่ายต่อการค้นคว้าข้อมูล นอกจากนั้น ทางทีมงานยังใช้วิธีถามจากผู้รู้หรือจากประสบการณ์ส่วนตัวของทีมงานเอง โดยทางทีมงาน พยายามหลีกเลี่ยงการไปถ่ายทำร้านอาหารที่มีชื่อเสียงโด่งดังมาก ๆ หรือเป็นร้านที่รายการอื่น เคยไปถ่ายทำมาก่อนแล้ว เมื่อเลือกร้านอาหารที่ตรงกับหัวเรื่องหลักประจำสัปดาห์ได้เรียบร้อยแล้ว ถ้าเป็นร้านที่ทางทีมงานยังไม่มีใครเคยไปมาก่อน ทีมงานจะไปลองชิมอาหารจากร้านเหล่านั้น เพื่อให้แน่ใจในรสชาติของอาหาร จากนั้นทางฝ่ายประสานงานจึงติดต่อเพื่อขอนัดวันและเวลาในการถ่ายทำ

การนำเสนอช่วง "หวานสนุกคลุกเสิร์ฟ" จะมีแขกรับเชิญที่เป็นดารา-นักร้องหรือ ผู้มีชื่อเสียง ประมาณเดือนละ 1-2 คน ซึ่งการเลือกแขกรับเชิญต้องพิจารณาถึงหัวเรื่องหลัก ประจำสัปดาห์เช่นกัน เช่น ทางทีมงานได้เชิญคุณไชยา มิตรไทย มาร่วมรายการในเทศกาล ลอยกระทง เนื่องจากเป็นผู้ขับร้องเพลงกระทงหลงทาง หรือในวันเด็กทางทีมงานได้เลือก คุณเก๋ตี๋ อารามบอย มาเป็นแขกรับเชิญ เพราะคุณเก๋ตี๋มีบุคลิกลักษณะที่น่ารักแบบเด็ก ๆ หรือ เชิญคุณกล้วย เชิญยิ้ม มาในหัวเรื่องหลักประจำสัปดาห์ที่ทางรายการนำเสนอเรื่อง "อาหารจาน กล้วย" เพราะมีชื่อสอดคล้องกับหัวเรื่องหลักประจำสัปดาห์ของรายการ

ในส่วนของอาหารที่จะมานำเสนอในรายการนั้น อาจารย์ยิ่งศักดิ์จะมีผู้ช่วยในการคิดสูตรอาหารประยุกต์ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันศิลปศาสตร์การอาหาร ซึ่งการคิดสูตรอาหารแต่ละครั้งต้องคำนึงหัวเรื่องหลักที่จะต้องนำเสนอ รวมทั้งยังต้องคำนึงถึงผู้สนับสนุน รายการ โดยการให้ผลิตภัณฑ์ผู้สนับสนุนรายการให้ครบตามเงื่อนไขที่ตกลงกันได้ และที่สำคัญ

ต้องคำนึงถึงรสชาติของความอร่อย โดยมีอาจารย์ยังศักดิ์และสถาบันศิลปศาสตร์การอาหารเป็นผู้รับรอง เมื่อได้สูตรของอาหารที่จะนำเสนอในรายการตามเงื่อนไขที่กำหนดแล้ว ผู้รับผิดชอบจะเสนอให้กับอาจารย์ยังศักดิ์เพื่อพิจารณาอีกครั้ง ถ้าได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ยังศักดิ์แล้ว ผู้รับผิดชอบเรื่องอาหารต้องจัดเตรียมหาซื้อของสด เพื่อเตรียมนำเสนอในการถ่ายทำรายการต่อไป

เมื่อกำหนดอาหาร ร้านอาหาร และแขกรับเชิญได้เรียบร้อยแล้ว ทุกฝ่ายจะนำข้อมูลที่ได้ค้นคว้ามาส่งให้กับผู้ควบคุมรายการ (Producer) เพื่อเขียนแนวบทโทรทัศน์ ซึ่งจะเป็นบทโทรทัศน์ที่มีเพียงแค่รายละเอียดแบบคร่าว ๆ เท่านั้น เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินรายการ สำหรับพิธีกร นอกจากนั้นผู้ควบคุมการผลิตรายการ (Producer) กำหนดตารางเวลาการถ่ายทำที่แน่นอนอีกครั้ง เพื่อให้ทางฝ่ายประสานงานจัดคิว (Cue) ให้ลงตัวในการถ่ายทำ เพื่อประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการผลิตรายการ

สำหรับขั้นตอนในการถ่ายทำ (Production) แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ การถ่ายทำในสตูดิโอ (Studio) และการถ่ายทำนอกสถานที่ สำหรับการถ่ายทำในสตูดิโอ (Studio) จะบันทึกเทปที่ บริษัท โพลีคอม วีดีโอ บรอดคาสท์ โปรดักชั่น จำกัด เดือนละ 1 ครั้ง โดยกำหนดเป็นวันหยุดที่สับดีสุดท้ายของทุกเดือน ซึ่งอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงบ้างตามความเหมาะสม เมื่อถึงวันบันทึกเทป ทีมงานที่เกี่ยวข้องจะเริ่มทำงานตั้งแต่เช้า โดยทีมงานฝ่ายกล้องและฝ่ายแสง ซึ่งเป็นทีมงานที่ทางบริษัท เคาะกระทะ จำกัด จ้างมาร่วมงานในการผลิตรายการ จะจัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์ โดยใช้กล้อง 3 ตัวในการถ่ายทำรายการ ส่วนฝ่ายดูแลเรื่องอาหารจะเตรียมอาหารสดและจัดโต๊ะเพื่อเตรียมการสาธิต สำหรับพิธีกรจะแต่งหน้า ทำผม เปลี่ยนเครื่องแต่งกายก่อนการดำเนินรายการอาจจะมีการซักซ้อมคิว (Cue) และทำความเข้าใจกับบทโทรทัศน์กับผู้ควบคุมการผลิต (Producer) อีกครั้ง เมื่อทุกอย่างพร้อมจึงเริ่มบันทึกเทป

การบันทึกเทป เป็นการถ่ายทำรายการตามที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งในการถ่ายทำใน 1 วัน จะบันทึกเทปในสตูดิโอได้ประมาณ 5 เทป ซึ่งการถ่ายทำจะไม่เรียงลำดับตามบทโทรทัศน์ (Script) แต่จะเรียงลำดับตามความสะดวกของการถ่ายทำ เช่น การบันทึกเทปในช่วง “ต่างตำรับต่างอร่อย” อาจารย์ยังศักดิ์จะสาธิตการทำอาหารติดต่อกันไปหลายชนิด เพื่อออกอากาศในหลายสัปดาห์ เมื่อเรียบร้อยแล้วจึงถ่ายทำในช่วงอื่นของรายการต่อไป ซึ่งจะช่วยให้ประหยัดเวลาในการจัดตั้งกล้อง แต่สิ่งที่ต้องระวังเป็นพิเศษคือ เครื่องแต่งกายของพิธีกรต้องมีความต่อเนื่อง ดังนั้นพิธีกรจึงต้องจดจำเครื่องแต่งกายของตนเอง โดยทางทีมงานจะช่วยบันทึกเรื่องเครื่องแต่งกายของ

พิธีกรเอาไว้เช่นกัน เมื่อทุกอย่างพร้อมจึงเริ่มบันทึกเทปด้วยเสียงปรบมือจากทีมงาน จากนั้นอาจารย์ยังศักดิ์และคุณริสาจึงเริ่มดำเนินรายการ ซึ่งการถ่ายทำจะดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ถึงแม้ว่าจะมีข้อผิดพลาดบ้าง ผู้กำกับจะไม่สั่งให้ถ่ายทำใหม่หรือ Take แต่จะมีการสั่งให้หยุดการถ่ายทำ (Cut) บ้าง เมื่อต้องใช้เวลาในการปรุงอาหารมากจนเกินไปหรือในขั้นตอนที่ต้องรอให้อาหารสุก ซึ่งการบันทึกเทปนี้จะดูแลโดยผู้ควบคุมการผลิต (Producer) ซึ่งรับหน้าที่เป็นผู้กำกับรายการด้วย ในการกำกับรายการนั้นจะต้องทำหน้าที่ ถ่ายทอดบทโทรทัศน์อย่างมีศิลปะออกมาสู่สายตาประชาชน ดังนั้นผู้กำกับของรายการเคาะกระทะจึงพิถีพิถันในการเลือกภาพและมุมกล้องเป็นอย่างมาก เพื่อเน้นให้เห็นถึงวิธีการทำและความน่ารับประทานของอาหารด้วย

“เวลาที่กำกับพีคานึงถึง 3 อย่าง คือ หนึ่ง เรื่องของภาพจะต้องไม่แช่ไม่นิ่งไม่ใช้ว่าตัดแค่ 3 กล้องธรรมดา ต้องมีการใช้เทคนิคต่าง ๆ เข้าช่วย สอง คือต้องนำกินอันนี้คือหัวใจของรายการอาหารเลย ทำยังไงก็ได้ที่ทำให้คนดู ดูแล้วท้องร้อง ดูแล้วหิวนะ ให้เห็นควั่นมันลอยขึ้นเลย ส่วนข้อที่สามคือ เรื่องของสปอนเซอร์ที่ลิงค์ (link) เข้ามาด้วย” (เทอดโชค เกียรติสุขเกษม. ผู้ควบคุมการผลิตรายการ.สัมภาษณ์, 26 มกราคม 2543)

สำหรับการถ่ายนอกสถานที่ในช่วง “เกร็ดอร่อยจากตลาด” หรือ “100 กระทะ 1000 ตะหลิว” โดยปกติจะถ่ายทำในช่วงอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน ใช้เวลาประมาณ 3 วัน ส่วนใหญ่อาจารย์ยังศักดิ์จะรับหน้าที่เป็นพิธีกร แต่ในบางสัปดาห์ถ้ามีเนื้อหาที่เหมาะสมกับคุณริสา ซึ่งคุณริสาจะรับหน้าที่ดำเนินรายการนอกสถานที่ด้วย เช่น การไปเยี่ยมเด็กกำพร้าหรือการไปเลือกซื้ออาหารสดที่ซูเปอร์มาร์เก็ต (Supermarket) ซึ่งการดำเนินรายการนอกสถานที่จะใช้แนวบทโทรทัศน์ (Script) ที่ผู้ควบคุมการผลิตรายการได้เขียนเอาไว้ รวมทั้งการใช้บทโทรทัศน์สด (Live Script) ที่ผู้ควบคุมการผลิตคิดได้ในขณะนั้น ดังนั้นก่อนการถ่ายทำผู้ควบคุมการผลิตรายการจะอธิบายบทโทรทัศน์สดให้พิธีกรเข้าใจ ซึ่งทั้งอาจารย์ยังศักดิ์และคุณริสาสามารถดำเนินรายการโดยการใช้บทโทรทัศน์สดหรือบทเปิดได้เป็นอย่างดี จึงไม่มีปัญหากับการดำเนินรายการในลักษณะนี้ สำหรับการถ่ายนอกสถานที่นี้จะใช้กล้องเพียงตัวเดียวเท่านั้น ดังนั้นเพื่อไม่ให้ภาพนิ่งและน่าเบื่อจนเกินไป จึงมีการใช้เทคนิคการเปลี่ยนขนาดภาพ ด้วยการถ่ายภาพในขนาดต่าง ๆ รวมทั้งการใช้ซูมอิน (Zoom in) และซูมเอาท์ (Zoom out) และการจับภาพตามพิธีกรในขณะที่เดินทำให้ภาพมีการเคลื่อนไหว รายการจึงดูมีสีสันและชีวิตชีวาเพิ่มมากขึ้น บางครั้งมีการใช้เทคนิคการเปลี่ยนภาพเร็ว ซึ่งเป็นเทคนิคที่นิยมใช้กันในรายการปกิณกะสำหรับวัยรุ่น

เมื่อทุกส่วนของรายการทำการบันทึกเทปเรียบร้อยแล้ว จึงมาสู่ขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการผลิตคือ (Post-Production) เป็นขั้นตอนของการนำเทปมาตัดต่อลำดับเรื่องราวให้ถูกต้องโดยเรียงตามบทโทรทัศน์ (Script) ซึ่งผู้ควบคุมการผลิตรายการ (Producer) จะเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบในการตัดต่อรายการทั้งหมด โดยต้องคำนึงถึงเนื้อหาของรายการไม่ให้ยาวหรือเย็นเยี่ยจนน่าเบื่อเกินไป นอกจากนั้นยังมีการนำเทคนิคทางด้านภาพต่าง ๆ มาใช้ เช่นการใช้ภาพ Fast Speed หรือทำให้ภาพ Slow การใช้ภาพย้อนหลังกลับ เพื่อทำให้รู้สึกตลกขบขันและสนุกสนาน เป็นการสร้างสีสันให้กับรายการมากยิ่งขึ้น นอกจากนั้นต้องใช้ Computer Graphic ในการใส่ตัวอักษรเพื่อบอกส่วนผสม ส่วนที่สำคัญสำหรับการตัดต่ออีกประการคือการใส่เสียงประกอบ เช่น เพลงประกอบ เพลงไตเติ้ล (Title) จิงเกิ้ล (Jingle) หรือเสียงปรบมือ ฯลฯ ซึ่งจะช่วยให้อารมณ์ของรายการมีชีวิตชีวาขึ้นมาก การใส่เพลงประกอบสามารถทำได้ 3 วิธีคือ การเลือกเพลงก่อนแล้วจึงตัดต่อภาพให้เหมาะสมกับเพลง ซึ่งวิธีนี้สามารถถ่ายทอดอารมณ์ของภาพกับเพลงได้มากกว่าวิธีอื่น ๆ แต่เป็นวิธีที่มีความละเอียดมาก ส่วนอีกวิธีคือการตัดต่อภาพก่อนแล้วจึงเลือกเพลงให้เหมาะสมกับภาพ เป็นวิธีที่ทีมงานเคาะกระดะนิยมใช้ เนื่องจากเป็นวิธีที่ช่วยสร้างให้รายการดูมีชีวิตชีวาและมีสีสันมากยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องเสียเวลามากจนเกินไป เช่นการนำเสนอเรื่องเด็ก ๆ จะใช้เพลงคนสวย ของธงไชย แมคอินไตย์เป็นเพลงประกอบ สำหรับวิธีสุดท้ายคือการตัดต่อภาพไปพร้อมกับการตัดต่อเพลง คือเป็นการทำทั้งสองอย่างพร้อมกันไปเรื่อย ๆ ซึ่งช่วยให้ทั้งภาพและเพลงลงตัวได้เป็นอย่างดี แต่จะทำวิธีใดขึ้นอยู่กับการตัดสินใจและความถนัดของผู้ตัดต่อรายการ ซึ่งผู้ตัดต่อมักจะพิจารณาถึงวัตถุประสงค์และความเหมาะสมในการเลือกวิธีในการตัดต่อด้วย เมื่อตัดต่อเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้ควบคุมรายการ (Producer) จะตรวจสอบความเรียบร้อยของเทปรายการทั้งหมดอีกครั้ง ก่อนส่งไปสถานีฯ เพื่อออกอากาศ

ปัจจัยภายในและภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการนำเสนอในรายการเคาะกระดะ

เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำเสนอรายการเคาะกระดะ โดยใช้แผนภาพ “องค์การสื่อสารมวลชนท่ามกลางภาวะแวดล้อมทางสังคม” ของ Denis McQuail แล้วพบว่า มีทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการนำเสนอของรายการเคาะกระดะ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

สำหรับปัจจัยภายในที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อการนำเสนอของรายการเคาะกระดะเป็นอย่างมากคือ อาจารย์ยิ่งศักดิ์ จงเลิศเจษฎาวงศ์ ซึ่งเป็นผู้ดำเนินรายการเคาะกระดะและเป็นผู้บริหารของบริษัท เคาะกระดะ จำกัดด้วย สามารถเห็นได้จากแนวคิดหลัก

(Concept) ของรายการที่ตระหนักถึงความสนุกสนานในการประกอบอาหาร ซึ่งมาจากบุคลิก ลักษณะของอาจารย์ยิ่งศักดิ์ รวมถึงเนื้อหาและอาหารที่มานำเสนอในรายการในแต่ละสัปดาห์ ล้วนจะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ยิ่งศักดิ์ทั้งสิ้น นอกจากนี้การวางแผนเพื่อนำเสนอ รายการ ทางทีมงานได้พิจารณาจากลักษณะเฉพาะตัวความสามารถและจุดเด่นของอาจารย์ ยิ่งศักดิ์เป็นส่วนสำคัญ ทางทีมงานจึงได้วางรูปแบบรายการช่วง “ต่างตำรับต่างอร่อย” ซึ่งเป็นช่วง ที่มีเชฟ (Chef) จากโรงแรมชั้นนำมาสาธิตการทำอาหารที่แตกต่างกับอาจารย์ยิ่งศักดิ์ ซึ่งทำ อาหารแบบประยุกต์หรือความเชี่ยวชาญของอาจารย์ยิ่งศักดิ์ในด้านการทำเบเกอรี่ (Bakery) จึงทำให้เกิดช่วง “หวานสนุกคลุกเส้นหน้” ซึ่งเป็นช่วงที่เปิดโอกาสให้ผู้ชมที่บ้านหรือแขกรับเชิญ มาหัดทำขนมกับอาจารย์ยิ่งศักดิ์ ดังนั้นจะเห็นได้ว่ารูปแบบและเนื้อหารายการได้รับอิทธิพลจาก อาจารย์ยิ่งศักดิ์เป็นอย่างมาก

บุคคลอีกท่านหนึ่งที่มีความสำคัญไม่แพ้กันคือ คุณริสา หงส์หิรัญ เนื่องจาก คุณริสาเป็นผู้บริหารของบริษัท เคาะกระทะ จำกัดแล้วยังต้องรับหน้าที่ฝ่ายการตลาด โดยต้อง รับผิดชอบในการหาผู้สนับสนุนรายการ การประสานงานกับทีมงานผู้ผลิตรายการ รวมไปถึงการ เป็นพิธีกรร่วมในรายการในลักษณะของผู้ดำเนินรายการที่คอยควบคุมรายการให้อยู่ในกรอบและ กำหนดการในแต่ละช่วงเวลาของรายการ โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวและความเป็นตัวของ ตัวเอง ทำให้เกิดความลงตัวและมีลักษณะเป็น “คู่หู” (partner) ในการนำเสนอดังกล่าว จึงส่งผล ใหัรายการคงไว้ซึ่งสาระและบันเทิงได้อย่างครบถ้วนตามที่กำหนดไว้

ทีมงานของรายการเคาะกระทะเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการนำเสนอของ รายการ ทั้งในด้านเนื้อหาและวิธีการนำเสนอ ซึ่งทีมงานผู้ผลิตรายการเคาะกระทะเป็นมืออาชีพที่ ผลิตรายการประเภทสัมภาษณ์ทางโทรทัศน์รายการหนึ่ง ที่เน้นถึงชีวิตในสังคมไทยในปัจจุบัน จึงส่งผลให้เนื้อหาบางตอนของรายการเคาะกระทะสะท้อนให้เห็นถึงชีวิตสังคมไทยในมุมหนึ่ง เช่นกัน อย่างเช่นในวันเด็ก คุณริสาไปเยี่ยมชมและนำขนมไปแจกเด็ก ๆ ที่บ้านเด็กกำพร้า คุณชีวิต ความเป็นอยู่ตลอดจนอาหารการกินของบ้านเด็กกำพร้า ซึ่งเด็กเหล่านี้เป็นคนกลุ่มหนึ่งที่ต้องการ ความเอาใจใส่จากสังคม เนื้อหาในส่วนนี้ได้รับความคิดมาจากผู้ควบคุมการผลิตรายการโดยตรง นอกจากนี้ผู้ควบคุมรายการยังมีประสบการณ์เคยผ่านงานด้านโฆษณา มา ดังนั้นจึงพิถีพิถันใน เรื่องของภาพและมุกตลกเป็นอย่างมาก

ปัจจัยภายนอก หมายถึง ปัจจัยที่มาจากแหล่งอื่น ซึ่งอาจจะมีอิทธิพลโดยตรง หรือโดยอ้อมต่อการนำเสนอรายการ จากการศึกษาผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการนำเสนอรายการเคาะกระทะมีดังนี้

ผู้สนับสนุนรายการเป็นปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลกับรายการเคาะกระทะอย่างเห็นได้ชัดเจนนที่สุด เนื่องจากเนื้อหาของรายการในช่วงของการนำเสนออาหารในช่วง “ต่างตำรับต่างอร่อย” หรือการนำเสนอกรรมวิธีทำขนมในช่วง “หวานสนุกคลุกเสิร์ฟ” ต้องขึ้นอยู่กับผู้สนับสนุนรายการโดยตรง เนื่องจากทางรายการจะต้องใช้ผลิตภัณฑ์จากผู้สนับสนุนรายการเพื่อประกอบอาหารตามจำนวนที่ได้ตกลงกันไว้ ดังนั้นเมื่อสาธิตการทำอาหารหรือขนม อาจารย์ยังคงต้องจำเป็นต้องใช้ผลิตภัณฑ์จากผู้สนับสนุนรายการต่าง ๆ จนสามารถประยุกต์อาหารจานใหม่ขึ้นมา อาจจะเรียกได้ว่าเนื้อหามีส่วนถูกกำหนดโดยผู้สนับสนุนรายการ นอกจากนั้นพิธีกรยังคงยืนยันและย้ำถึงผลิตภัณฑ์ที่ใช้อยู่เสมอ รวมถึงการขึ้นสูตรส่วนผสมอาหารที่หน้าจอโทรทัศน์ด้วยการบอกถึงผลิตภัณฑ์จากผู้สนับสนุนรายการ เช่น

แป้งสาลีตราภบ	280	กรัม
เกลือปรงทิพย์	1/2	ช้อนชา
น้ำหวานเฮลซ์บลูบอย	150	กรัม
เนยสดตรากล้วยไม้	250	กรัม
ผงฟูตราเบสท์ฟูลส์	1	ช้อนชา

นอกจากนั้นยังมีเนื้อหาของรายการบางช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากผู้สนับสนุนรายการโดยตรงเช่น ช่วง “เมนูจานเด็ดกับผงชูรสตราชฎา” เป็นช่วงสั้น ๆ ประมาณ 1 นาที ซึ่งนำเสนอถึงวิธีการประกอบอาหารง่าย ๆ โดยใช้ผงชูรสตราชฎาเป็นส่วนผสมในอาหารจานนั้นด้วย หรือกิจกรรมทำรายการในช่วง “เคล็ดลับจากเกลือปรงทิพย์” เป็นช่วงที่นำเสนอถึงประโยชน์ในการใช้เกลือปรงทิพย์ในแกงหมต่าง ๆ ซึ่งเคล็ดลับเหล่านี้ผู้ชมทางบ้านเป็นผู้ส่งเข้ามา เพื่อร่วมสนุกกับทางรายการ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้เป็นการเน้นถึงคุณประโยชน์ของผู้สนับสนุนรายการ

“รายการอาหารในเมืองไทยกลายเป็นรายการเพื่อการค้า ไม่ใช่เพื่อให้อย่างแท้จริงมันหลีกเลี่ยงไม่ได้ ในภาวะของตลาดที่มันอยู่ในมือของสปอนเซอร์อยู่ในมือของเอเจนซี่ ผนวันใดที่มันมีเยอะขึ้นมาอยู่ในมือของผู้ผลิตมันก็อีกแบบ” (เทอดโชค เกียรติสุขเกษม.ผู้ควบคุมการผลิตรายการ.สัมภาษณ์,26 มกราคม 2543)

นอกจากนั้นผู้สนับสนุนรายการยังมีอิทธิพลต่อการจัดฉากในรายการเคาะกระทะ อีกด้วย เพราะฉากในรายการถือได้ว่าเป็นการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผู้สนับสนุนรายการประการหนึ่ง เนื่องจากฉากของรายการเป็นภาพของผลิตภัณฑ์ผู้สนับสนุนรายการเรียงรายกันอยู่ ดังนั้นในช่วง “หวานสนุกคลุกเส้นห่อ” พิธีกรและแขกรับเชิญร่วมกันทำขนมจะเห็นภาพผลิตภัณฑ์ผู้สนับสนุนรายการอยู่ด้านหลังเสมอ ในบางครั้งจึงใช้ภาพของฉากในการโฆษณาสินค้าเช่น พิธีกรถือขวดน้ำหวานเฮลท์บลูบอยในขณะที่ภาพปูพื้นด้านหลัง (Background) เป็นภาพน้ำหวานเฮลท์บลูบอยที่อยู่ในฉากด้านหลังของพิธีกร

แขกรับเชิญในรายการมีอิทธิพลต่อการนำเสนอรายการบ้างเช่นกัน เพราะในช่วงของ “ต่างตำรับต่างอร่อย” เป็นช่วงที่ทางรายการเชิญเชฟ (Chef) ผู้มีชื่อเสียงในระดับแนวหน้าของเมืองไทยมาร่วมสาธิตการทำอาหารกับอาจารย์ยิ่งศักดิ์ ดังนั้นเชฟ (Chef) ผู้มีชื่อเสียงเหล่านี้ อาจจะไม่ค่อยมีเวลามากพอที่จะมาบันทึกรายการ จึงส่งเชฟ (Chef) ที่มีฝีมือในอันดับรองลงมา มาร่วมรายการแทน รวมทั้งเชฟ (Chef) บางคนมีความเชี่ยวชาญด้านอาหาร แต่ไม่ค่อยคุ้นเคยกับการออกรายการ จึงทำให้ดูไม่เป็นธรรมชาติในขณะสาธิตการทำอาหาร ดังนั้นรายการเคาะกระทะจึงต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงรูปแบบของรายการ โดยทางทีมงานจะไปบันทึกภาพการสาธิตการทำอาหารของเชฟ (Chef) ที่โรงแรมเลย เพื่อไม่ให้เป็นการเสียเวลาของเชฟ (Chef) และเพื่อที่จะได้ เชฟ (Chef) ระดับมือหนึ่งมานำเสนอในรายการ แล้วมานำเสนอในรายการเป็นช่วงสั้น ๆ แทนก่อนที่อาจารย์ยิ่งศักดิ์จะลงมือสาธิตการทำอาหาร ดังนั้นรูปแบบรายการจึงต้องมีการเปลี่ยนแปลงไปบ้างเล็กน้อย เพื่อความสะดวกและความเหมาะสม

รายการเคาะกระทะออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 อ.ส.ม.ท.ซึ่งทางสถานีฯจะมีผลต่อการนำเสนอรายการเคาะกระทะบ้าง เช่น การโฆษณาผู้สนับสนุนประจำช่วงรายการ ทางสถานีฯไม่อนุญาตให้พูดถึงคำขวัญโฆษณา (Slogan) หรือกล่าวถึงสรรพคุณของสินค้าเหล่านั้น นอกจากนี้ทางสถานีฯยังควบคุมดูแลถึงคำพูดหรือภาพที่ไม่เหมาะสมของรายการ เช่น ภาพขวดเหล้า ทางสถานีฯจะให้ลบภาพเหล่านั้นออกไป

เวลาออกอากาศ มีส่วนสำคัญสำหรับรายการเป็นอย่างมาก เพราะมีผลต่อจำนวนผู้ชมรายการ ซึ่งรายการเคาะกระทะมีช่วงเวลาการออกอากาศ ทุกเช้าวันจันทร์เวลา 8.00-9.00 น. ซึ่งเป็นวันทำงาน ทำให้ผู้ที่ทำงานหรือเรียนหนังสือในช่วงเช้า ไม่สามารถติดตามรายการเคาะกระทะได้ ดังนั้นผู้ที่ติดตามรายการเคาะกระทะส่วนใหญ่จึงเป็นกลุ่มแม่บ้าน ทำให้รายการเคาะกระทะต้องเลือกเนื้อหาและผู้ร่วมรายการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้ชมให้มากที่สุด

ผู้ชมเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อเนื้อหาของรายการเคาะกระทะเช่นกัน ถ้ามีผู้ชมเขียนจดหมายเข้ามาขอให้ทางรายการนำเสนออาหารหรือขนมชนิดใด ถ้าทางรายการสามารถทำได้ ทางรายการจะเลือกอาหารชนิดนั้นมานำเสนอ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชม นอกจากนี้ในส่วนของจดหมายติชมรายการ ถ้ามีผู้ชมเขียนจดหมายเข้ามาติชมหรือวิจารณ์ในเรื่องใดเป็นจำนวนมาก ทางรายการจะนำมาพิจารณาและดูความเหมาะสม เพื่อหาทางแก้ไขหรือปรับปรุงรายการต่อไป

จากการวิเคราะห์ถึงการสร้างความหมายและการนำเสนอในรายการเคาะกระทะ พบว่า เนื้อหาของรายการเคาะกระทะมีการนำเสนอที่แบ่งออกเป็นช่วงต่าง ๆ โดยแต่ละช่วงของรายการจะสอดคล้องกับหัวเรื่องหลักประจำสัปดาห์ เนื้อหาที่นำเสนอมีทั้งการเลือกซื้อของสดจากตลาด การสาธิตการทำอาหารคาวและอาหารหวาน การไปชิมอาหารจากร้านอาหารต่าง ๆ การตอบคำถามจากจดหมายของผู้ชม โดยใช้รูปแบบการนำเสนอในลักษณะต่าง ๆ สิ่งที่น่าสนใจในรายการคือ อาหารที่นำมาเสนอ เป็นอาหารประเภทประยุกต์ เป็นอาหารจานใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน เป็นแนวทางให้ผู้ชมรู้จักัดดัดแปลงและสร้างสรรค์ให้ได้อาหารจานใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม นอกจากนี้ยังมีวิธีการดำเนินรายการของอาจารย์ยิ่งศักดิ์ จงเลิศเจษฎาวงศ์ ที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง สามารถดำเนินรายการได้อย่างสนุกสนานโดยควบคู่ไปกับความบันเทิง ในการศึกษา ยังพบอีกว่า มีการสร้างความหมายตลอดทั้งรายการ ซึ่งมีทั้งการสร้าง ความหมายตรงและความหมายแฝง แต่จะเน้นถึงการสร้างความหมายตรงเป็นสำคัญ